

2 ΔΡΑΧΜ
0 ΤΑΡΖΑΝ ΣΤΗ
ΧΑΜΕΝΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

TAM
TAM

ΠΑΝΘΕΟΝ
ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΩΝ

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΜΟΝΤΕΧΡΗΣΤΟΥ

είπε ο συνομιλητής της Μαργαρίτας.

---Εκείνο όμως που χρειαζόμαστε είναι ή απόλυτη έχεμύθεια.

---Προσέξτε όσο μπορείτε κι' εγώ θα σās βοηθήσω με όλη μου την ψυχή.

---Πρέπει να δώσουμε την εντύπωση έπισκευαίων

του ξενοδοχείου. Δεν πρέπει να μάς υπονοιασθή κανείς. Χρειάζεται να παίξουμε λίγο κρυφτούλι.

---Θα κάνω ό,τι μου πείτε, ελπε ή κοπέλλα.

---Πηγαίνετε να θανατώσετε το σαλόνι και θα σās συναντήσω σύντομα. Έχω να δώσω ωρισμένες οδηγίες...

---Είστε ο κόμης Φρανσουά του είπα. Νομίζω όμως ότι δεν έπρεπε να φανερώσετε το μυστικό της αποστολής σας σε μία γυναίκα.

---Μά είναι πολύ γνωστή μου και έμπιστη. Είναι ή μνηστή μου.

---Συναντήσατε καθόλου τα παιδιά μου άφεντικά;

---Γρήγορα θα ξανάρθουν στην Γαλλία καλέ μου Ίακωβε. Ο τύραννος θα πέσει...

---Αν χρειασώθετε ένα ήσυχον μέρος για να συνεντριάσετε να μου το πείτε.

---Θα λάμε με την μνηστή μου τώρα στην ταβέρνα του Λουτιαν. Έχω να καινούσω μία δουλειά εκεί...

Τό ίδιο εκείνο βράδυ, στο καπηλειό του Ματθαίου Λουτιαν τρεις άνθρωποι έπαιζαν Ντόμνο.

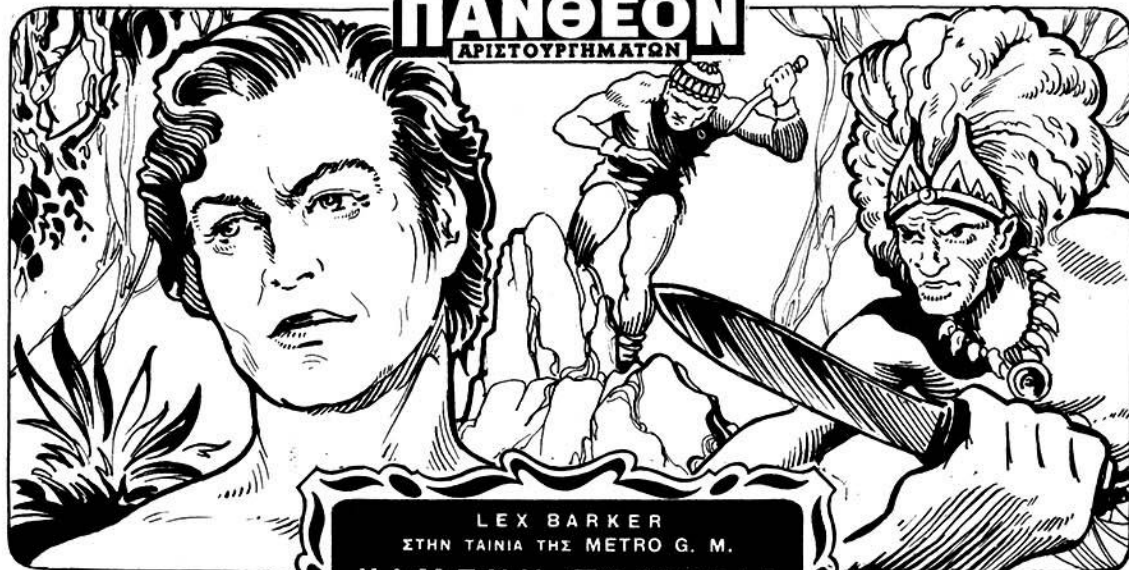
---Φοβούμαι ότι δεν θα έχουμε επιτυχία στο Πα-

ρίσι, είπε ο ένας από αυτούς. Είναι πολύ μεγάλη πόλις. Καλύτερα να γυρίσουμε στο Νίμς.

---Συμφωνώ κι' εγώ μαζί σου, απάντησε ένας άλλος.

---Όταν παντρευθώ θα ανοίξω μία ταβέρνα ξαναείτε αυτός που μίλησε πρώτος.

Συνέχεια στη σελίδα 19

Ο Ταρζάν, ο πιθηκάνθρωπος, έχει εγκαταλείψει την αγαπημένη του ζούγκλα και έχει έρθει να μείνει προσωρινά σε μια μικρή πόλη της Νότιας Αφρικής, κοντά στα σύνορα του μεγάλου δάσους, για να βοηθήσει τους φίλους του τους Μπόερς να χτίσουν ένα τείχος γύρω από την πόλη, που θα προστατεύει τους αποίκους από τα άγρια θηρία και τις επιδρομές των μαύρων. Οι τελευταίοι δεν βλέπουν με καλό μάτι την εγκατάστασι των λευκών στη χώρα τους.

Και, πραγματικά, δεν έχουν τελειώσει καλά -- καλά τα τέλη και οι μαύροι της περιοχής επιτίθενται έναντιον της πόλεως με τον αρχηγό τους τον Ίστακ. Είναι μυλλιονία και δγάζουν άγριες κηανγές και ούρλιαχτά που κάνουν τους αποίκους, που είναι κλεισμένοι στην πόλη, νάνατριχιάζουν. Οι μαύροι έχουν δαμμένα τρομαχτικά τὰ πρόσωπά τους και κρατάνε δόρατα, τσεκούρια και μαχαίρια, ενώ ως πέρα στο δάσος άντηχει τὸ πολεμικό τὰμ - τὰμ.

Είναι πολλές ώρες τώρα που οι λευκοί αντιστέκονται από τις πολεμίστρες του τείχους, σκορπώντας τὸ θάνατο με τις σφαίρες τους ανάμεσα στὸ μαύρο στρατόπεδο. Μὰ οι μαύροι δὲν έχουν τελειωμό. Είναι πολλοί, πάρα πολλοί και ὄλο ἔρχονται καινούργιοι στὸ πολεμικό κάλεσμα τοῦ τὰμ - τὰμ. Ρίχνονται πάνω στὸ τείχος σὰν τὰ κύματα που τὰ σπρώχνει ἄγριος ἄνεμος.

Οι λευκοί είναι ἀνήσυχτοι. Οι σφαίρες τους κοντεύουν νὰ τελειώσουν και οι ἄγριοι δὲν ἔννοοιν νὰ παραιτηθοῦν ἀπὸ τὴν προσπάθειά τους, μολονότι ὁ κάμπος γύρω ἔχει σκεπαστεῖ με μαύρα κουφάρια. Οι Μπόερς σκέπτονται με φρίκη τι θὰ συμβῇ ἀν ὁ ἐπιτιθέμενος μπουὺν μέσα στὴν πόλη.

Κάποια στιγμή ἡ ἐπίθεσι σταματάει και οι πολιορρημένοι βλέπουν τους μαύρους τους πολεμιστὲς τοῦ Ίστακ νὰ φέρουν κάτι πρωτόγονες σκάλες.

--Θανέβουν πάνω στὸ τείχος! εἴμαστε χαμένοι! φωνάζει κάποιος.

--Μή χάνετε τὸ θάρρος σας, θὰ τους ἐμποδίσουμε! λέει ὁ Ταρζάν που διευθύνει τὴν ἄμυνα κι' ἀρπάζοντας ἕνα ντουφέκι τρέχει ἀμέσως στὸ σημεῖο τοῦ τείχους που είναι τὸ πιὸ ἐκτεθειμένο.

Περιμένει νὰ σκορφαλώσουν οι πρώτοι μαύροι, που ἔχουν ριχτεῖ πάλι με ἀλαλαγμούς στὸ τείχος, και με τὸν ὑποκόπανο τοῦ ντουφεκιοῦ του - οι σφαίρες πιά ἔχουν τελειώσει - κάνει τὰ κεφάλια τους κομμάτια και στέλνει τάνυχια κουφάρια τους νὰ κατρακυλίσουν κάτω.

Παίρνοντας θάρρος ἀπὸ τὸ παράδειγμά του, οι Μπόερς τὸν μιμούνται και, χρησιμοποιώντας τους ὑποκόπανους ἀπὸ τὰ ντουφέκια τους και δι, τι ξύλα βρίσκουν πρόχειρα, καταφέρνουν ἀνελέητα χτυπήματα στοὺς ἐπιδρομείς.

Στὸ μεταξῦ, οι γυναῖκες τους δὲν μένουν ἄπραγες. Βράζουν τεράστια καζάνια νερό και περιχύνουν μ' αὐτὸ τους μαύρους που βγάζουν ἄγριες κηανγές πόνου. Σε πολλές δεκάδες ἀνέρχονται ἤδη οι σκοτωμένοι και οι ζεματισμένοι και σιγὰ -- σιγὰ ἡ ἐπιθετικότητα τὼν μαύρων σπάει, οι ἄγριοι πολεμιστὲς ὑποχωροῦν. Οι πολιορρημένοι παίρνουν θάρρος ὀργανώνουν καλύτερα τὴν ἄμυνά τους. Μὰ δὲν ἔξερουν ἀν τελικά θὰ ἀποφύγουν τὴν σφαγή, οι μαύροι είναι πάρα πολλοί κι' ἀν τὸχουν σκοπὸ νὰ καταλάβουν τὴν πόλη, δὲν θὰ νοιαστοῦν γιὰ θυσίες.

Στὴν πόλη μέσα ὅμως ζῇ κι' ἕνας ἔμπορος, δνόματι Σμίθ. Πρόκειται γιὰ ἕναν ἀδίστακτο κακοποιό, που είναι ικανὸς νὰ κάνει τὰ πάντα, ἀρκεί νὰ ἐξυτηρητῇ τὰ συμφέροντά του, νὰ ικανοποιήσῃ τὴν βουλμία του γιὰ χρυσάφι. Ο Ταρζάν δὲν τὸν χωνεύει και αὐτὸς δὲν χωνεύει τὸν Ταρζάν. Ο ἄνθρωπος - πῆθος ἀντιλαμβάνεται με τὴ δαῖσθησι που τὸν διακρίνει ὅτι πρόκειται γιὰ ἐπικίνδυνο σερεπετό, που κάθε στιγμή μπορεί νὰ δαγκώσῃ και με τὸ φαρκάκι του νὰ σκορπίσῃ τὴν καταστροφή.

Όταν ὁ Σμίθ εἶδε ὅτι οι μαύροι είχαν ὑποχωρήσει και δύσκολα θάπαιρναν τὴν πόλη, ἕνα σατανικό σχέδιο γεννήθηκε μέσα στὸ μυαλό του, που, ἀδίστακτος καθὼς ἦταν, δάλλθηκε ἀμέσως νὰ τὸ δάλλῃ σ' ἐφαρμογή. Προσέχοντας νὰ μὴν τὸν δῇ κανένας, διευθύνθηκε με προσοχή πρὸς μιὰ πόρτα τοῦ τείχους, που δὲν τὴν ὑπεράσπιζε κανένας και τὴ μισάνοιξε. Τότερα, γλιστρώντας ἀνάμεσα στοὺς θάμνους, βγαίνει ἀπὸ τὴν πόλη.

Η ΠΡΟΔΟΣΙΑ

ΜΕ ΒΗΜΑ ταχύ, ο Σμίθ διευθύνθηκε προς το στρατόπεδο των μαύρων. Οι πρώτοι που συνάντησε ώρμησαν επάνω του με άγριες διαθέσεις προτεινόντας τα δόρατά τους.

---Σταθήτε! τούς φώναξε ο Σμίθ. Έρχομαι εδώ για το συμφέρον σας. Όδηγηστε με στον αρχηγό σας τον Ίστακ.

Δύσπιστοι, οι μαύροι δέν κουνιόντουσαν από τη θέσι τους. Στο τέλος όμως, βλέποντας, ότι ο Σμίθ ήταν άοπλος, δέχτηκαν να τον πάνε στον αρχηγό τους. Τον έβαλαν στη μέση και με προτεταμένα τα δόρατά τους, έτοιμοι, στήγα παραμικρότερη ύποπτη κίνηση του Σμίθ, να τον κάνουν κόσκινο, τον όδηγησαν στη σκηνή του Ίστακ.

Ο αρχηγός των μαύρων είχε τυλιγμένο το κορμί του με δέμα λεοπαράδραση, δείγμα της ύπεροχής του και στο κεφάλι του φορούσε ένα είδος περικεφαλαία από κόκκινα φτερά και κέρατα βοβαλιού.

---Μεγάλε αρχηγέ, του είπε ο Σμίθ, έρχομαι να σου κάνω μία πρότασι, πού αν την δεχτής, θα ωφελήση και τούς δυό μας.

---Λέγε τί έχεις να πής, του απάντησε με βαρεία φωνή, πού έδειχνε έχθρικότητα.

---Έχω τον τρόπο να σε μπάσω στην πόλι μαζί με μερικούς πολεμιστές σου χωρίς να σε αντίληφθι κανένα. Εκεί θα σου δώσω και όπλα.

---Και τί θές σάν αντίλλαγμα, λευκέ άνθρωπε; ρώτησε ο Ίστακ χωρίς να δείξη κανένα ένθουσιασμό.

---Θά μου δώσης το δάρος έξι άρνιών σε χρυσάφι.

Ο Ίστακ έμεινε για λίγο σιωπηλός κι' ύστερα τα μάτια του άστραψαν από μία κρυφή φλόγα.

---Καλά, είπε στο τέλος.

Διάλεξε καμμία δεκαριά από τούς πιο καλούς του πολεμιστές και κατόπι, άποτεινόμενος στον προδότη, του είπε:

---Είμαι έτοιμος. Πάμε!

---Όταν φτάσουμε μέσα στην πόλι, θα μου δώσης ένα μέρος από το χρυσάφι, πού συμφωνήσαμε.

---Καλά. Πάμε τώρα! Βιάζομαι να καθαρίσω τούς έχθρους μας.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΔΟΤΗ

Η ΜΙΚΡΗ ομάδα των μαύρων μ' επικεφαλής τον Ίστακ και τον Σμίθ προχωρούσε με προσοχή, αλλά γρήγορα, ανάμεσα στους πυκνούς και ψηλούς θάμνους, προς την πόλι. Δέν άρχισαν να φτάσουν εκεί, και ο προδότης τούς έμπασε από τη μισάνοιχτη πόρτα, πού έξακολουθούσε να μη τη φυλάη κανένα. Άπαρατήρητοι πάντα δι-

ευθύνθηκαν προς το κέντρο, όπου ήταν το μαγαζί του Σμίθ. Ο προδότης τον έβαλε γρήγορα -- γρήγορα στο καταστημά του. Εκεί βρισκόταν μόνο ή άρραβωνιαστικά του Σμίθ, ή Άννις. Ο έμπορος της έκανε νόημα να μη βγάλη τσιμουδιά. Εκείνη, μία διεφθαρμένη σάν τον Σμίθ γυναίκα, κατάλαβε άμέσως κι' έτρεξε να κατεβάση τα ρολά του μαγαζιού.

Ο Σμίθ, χωρίς να χάση καιρό, διευθύνθηκε σε μία καταπακτή, την άνοιξε και έλεπε στον Ίστακ:

---Εδώ είναι ντουφέκια, πιστόλια και σφαίρες. Είναι δικά σας. Πάρτε τα. Πρίν νυχτώσει θα είσα-στε κύριοι της καταστάσεως. Οί σύντροφοί μου δέν έχουν πιά πολεμοφόδια.

Η Άννις τον πλησίασε και κάτι του είπε στ' ατί. Ο Σμίθ χαμογέλασε και έλεπε στον Ίστακ:

---Έχεις δίκιο. Πρέπει προηγουμένως να μου δώσης ένα μέρος από το χρυσάφι, πού μου υποσχέθηκες.

---Πού υποσχέθηκε; επανάλαβε ο αρχηγός των άγριών. Δέν σου υποσχέθηκε τίποτα. Μη νομίσ-εις, λευκέ άνθρωπε, ότι θα σου δώσω το χρυσά-φι μου.

Έξοργισμένος, ο Σμίθ τράβηξε το πιστόλι του. Δέν πρόφτασε να τραβήξη τη σκανδάλη. Ο Ίστακ του άνοιξε το κεφάλι στα δύο με τ' τσε-κούρι του και τον ξάπλωσε νεκρό στα πόδια του. Οί πολεμιστές του, μάρτυρες της σκηνής, ξέσπασαν σ' ένα άγριο γέλιο. Η Άννις έβγαλε μία κραυγή φρίκης και ώρμησε στην έξοδο. Μα δέν πρόφτασε να φτάση στην πόρτα κι' έ.α. θέ'ος καρφώθηκε στην πλάτη της. Στάθηκε, έβγαλε ένα μουγγρητό πόνου και σωσιάστηκε χάρω. Οί δύο προδότες είχαν πληρώσει με τη ζωή τους την άνομία τους.

Με άστρωταίες κινήσεις, οί άγριοι άρπαξαν τα όπλα πού τούς είχε παραδώσει ο Σμίθ. Βγήκαν κατόπιν από το μαγαζί και μερικοί μόν κρυφτήκαν κοντά στην πόρτα του τείχους πού είχε μείνει άνοιχτή, ένω οί άλλοι διευθύνθηκαν στο στρατόπεδό τους όπου ο Ίστακ μοίρασε τα όπλα.

Ο μαύρος αρχηγός διάταξε νέα γενική επίθεση στα τείχη ένω ο ίδιος μαζί με εκατό περίπου πο-λεμιστές, όπλισμένους με όπλα πού ξερονούσαν φω-τιές, τράβηξε πάλι για την άνυπεράσπιστη πόρτα και έμπασε με εύκολία τούς συντρόφους του μέσα στην πόλι.

Άπό μικρό παιδί, όταν ζούσε μέσα στη ζούγκλα, ο Ταρζάν είχε άποκτήσει το συναισθημα του κιν-δύνου. Και τώρα έννοιωσε πώς κάτι το ύποπτο συνέβαινε. Άφησε για μία στιγμή τη θέση του στα τείχη κι' από το ύψος ενός πυργίσκου κύ-ταξε τί γινόταν στους δρόμους. Ξαφνικά φώναξε:

---Ο διάβολος να πάρη! Τα τσαχάλια μπήκαν μέσα στην πόλι!

Και γυρίζοντας προς τους Μπόερς, πρόσθεσε:

---Ελάτε γρήγορα μερικοί μαζί μου.

Καμιά είκοσαριά άντρες έτρεξαν κοντά του.

---Προσοχή! τούς είπε ο Ταρζάν, οι άγριοι έχουν όπλα. Πρέπει όμως να τούς απωθήσουμε με κάθε θυσία.

Μ' έπι κεφαλής τον πιθηκάνθρωπο, οι Μπόερς κατέβηκαν από τις ντάπιες και ώρμησαν μπροστά.

ΟΙ ΜΑΥΡΟΙ ΣΤΗΝΤΡΙΒΟΝΤΑΙ

Η ΠΡΩΤΗ σύγκρουσι ανάμεσα στις δύο αντίπαλες ομάδες ήταν υπερβολικά ισχυρή. Εύτυχως για τον Ταρζάν και τούς συντρόφους του, οι άγριοι δεν ήξεραν να μεταχειριστούν τα όπλα τους. Έκπυρσοκροτήσεις αντήχησαν μα οι σφαίρες δεν έθιξαν κανένα. Οι πολεμιστές του 'Ιστάκ είχαν πιστέψει σε μία εύκολη νίκη. Απογοητευμένοι τώρα, υποχώρησαν άκατάστατα αφήνοντας πολλούς νεκρούς στο πεδίο της μάχης. Ξαναπέρασαν την μικρή πόρτα. Τότε ο Ταρζάν και οι δικοί του έτρεξαν, την έκλεισαν και την μαντάλωσαν.

Ο 'Ιστάκ όμως δεν ήθελε να όμολογήσει την ήττα του. 'Εδειξε ο ίδιος σε μερικούς από τούς άνδρες του πώς να χρησιμοποιούν το ντουφέκι. Μερικές σφαίρες έλυσαν τις ντάπιες. Οι Μπόερς αναγκάστηκαν να προφυλαχτούν. Οι μαύροι έπωφελέθησαν από την άδυναμία των λευκών ν' αντιμετώπισουν τα όπλα τους. 'Ωρμησαν πάνω στη μικρή πόρτα και με τσεκουριές κατόρθωσαν να τη σπάσουν και ξεχύθηκαν ξανά μέσα στην πόλι.

---Εσείς, κρυφτήτε εκεί, είπε ο Ταρζάν στους συντρόφους του δείχνοντάς τους ένα μικρό σκοτεινό δρόμο. Να περιμένετε το σήμα μου.

Μπήκε σ' ένα σπίτι και ξαναβγήκε μ' ένα σκoiνί. Στη μία άκρη του έκανε θηλιά σά λάσσο και πέταξε το σκoiνί σε μία καπνοδόχο. 'Η θηλιά πιάστηκε στην καμινάδα κι' ο Ταρζάν, γρήγορος σαν αϊλουρος σκαρφάλωσε πάνω στη στέγη του σπιτιού. Στο δρόμο, οι άγριοι έτρεχαν ούρλιαζοντας.

Σε μία στιγμή, ο κυρίαρχος της ζούγκλας, άντελήφθηκε τον 'Ιστάκ. Μέτρησε την απόστασι πού τον χώριζε από τον έχθρό του και πήδηξε πάνω του, τη στιγμή πού εκείνος περνούσε κάτω από το σπίτι.

---Όλοι κοντά μου! φώναξε ταυτόχρονα στους Μπόερς.

Οι σύντροφοί του, ξεμπουκάροντας από το μικρό δρόμο οίχηταν θαρραλέα έναντίον της όρδης των άγρίων, χτυπώντας με λύσσα, δεξιά κι' αριστερά με τούς υποκοπανούς των ντουφεκιών τους. 'Η σύγκυσι δεν άργησε να βασιλέψει ανάμεσα στις γραμμές των μαύρων. 'Αδειαζαν τα ντουφέκια τους στην τύχη με αποτέλεσμα να τραυματίζουν οι μόνους δέ. 'Επί πλέον δεν εί-

χαν πια άρχηγό να τούς καθοδηγή.

Κάτω από τα έντρομα μάτια των μαύρων μία περίεργη πάλη ξετυλίγονταν. Ο Ταρζάν είχε πιάσει τον 'Ιστάκ από το λαιμό με το άτσάλινο μπράτσο του και το έσφιγγε, το έσφιγγε... Ο 'Ιστάκ, παρ' όλες τις προσπάθειές του, δεν μπορούσε να ξεφύγει από αυτή την τρομερή λαβή. Σιγά - σιγά έχανε τις δυνάμεις του. Το πρόσωπό του είχε γίνει άποχρυστικό. Το στήθος του άνεδοκατέβαινε γρήγορα κάνοντας σάν άτμομηχανή. Τα χείλη του είχαν γεμίσει άφρους. Έκανε μία τελευταία προσπάθεια για να λευθερωθί. Ο Ταρζάν έσφιξε περισσότερο. Ο άρχηγός των άγρίων σωριάστηκε χάμω νεκρός, με τη σπονδυλική στήλη σπασμένη.

Βλέποντας τον άρχηγό τους νεκρό, οι μαύροι κυριεύτηκαν από πανικό. Πέταξαν τα όπλα τους χάμω έπσαν στα γόνατα και σήκωσαν τα χείριά τους προς τον ουρανό σάν νάθελαν να ζητήσουν την έπιείκεια των θεών. 'Όσοι σώθηκαν έτρεξαν να μεταφέρουν την ειδησι της καταστροφής στους άλλους πολιορκητές. Έγινε γενική διάλυσι. Σε λίγο δεν ύπηρχαν πια σκoiνιά για να δένουν τούς αιχμαλώτους. Καθώς ένας από αútους περνούσε μπροστά στο πτώμα του 'Ιστάκ, ο Ταρζάν τον άκουσε να σαρκάζει.

---Δέν κλαίς για το θάνατο του άρχηγού σου; τόν ρώτησε στη γλώσσα του.

---Εγώ, τόν μισούσα! άπάντησε ο μαύρος.

Παραξενεμένος από αútα τα λόγια, ο Ταρζάν τόν πήρε κατά μέρος.

---Νόμιζα, είπε, ότι όλοι οι ύπηκοοί του αγαπούσαν τόν 'Ιστάκ.

---Όχι, άπάντησε ο άλλος. 'Ηταν ένας σφετεριστής. Άλλοτε, είμουν εγώ ο άρχηγός. 'Όλη ή χώρα μου άνηκε. Μου πήρε την άρχή με πονηριά και μās ανάγκασε, έμένα και τούς ύπηκόους μου, να πολεμήσουμε τούς λευκούς ανθρώπους πού δεν μās είχαν κάνει τίποτα.

Ο Ταρζάν έλυσε τα δεσμά του και τόν δόδηγε κοντά στον γέρο Τζών, τόν πατριάρχη των Μπόερς.

---Τζών, του έπε, σās φέρνω τόν καινούργιο άρχηγό των γειτόνων μās. Του είχαν πάρει με άπάτη την έξουσία, μα έμεις θα τόν άποκαταστήσουμε ύπό τόν όρο ότι θα μās άφιση να ζήσουμε ειρηνικά σ' αυτή ή χώρα.

Ο άγιος γέλασε δείχνοντας τα όλόλευκα δόντια του.

---Κι' έμεις δεν θέλουμε τίποτ' άλλο από ειρήνη. Πιστός στην ύπόσχεσί του, ο νέος άρχηγός των άγρίων άποκατέστησε την τάξι και την ήσυχία στην περιοχή. Οι Μπόερς μπόρεσαν να έπιδιοθούν και πάλι στις άγροτικές τους εργασίες.

Μία μεγάλη γιορτή συνεκέντρωσε όλους τούς

αποίκους. Πριν από το συμπόσιο πού ετοίμασαν οι γυναίκες, ο γέρο Τζών στράφηκε προς τους συντρόφους του:

---Φίλοι μου, τούς ελπε, ἄς εὐχαριστήσουμε τὸν Κύριο, πὺ μᾶς ἀπάλλαξε ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς μας.

Γονάτισε καὶ ὅλοι τὸν μιμήθηκαν. Μία θεομὴ προσευχὴ ὑψώθηκε πρὸς τὸν οὐρανό. "Ὅταν τέλειωσε, ὁ Τζών σηκώθηκε καί, πλησιάζοντας τὸν Ταρζάν, τὸν ἔσφιξε στὴν ἀγκαλιά του.

---Γιέ μου, μοιρομύρισε κάτω ἀπὸ τὶς χαρούμενες φωνὲς τῶν παρευρισκομένων.

ΣΤΗ ΖΟΤΓΚΛΑ

ΤΟ ΙΔΙΟ βράδυ, ἐνῶ οἱ ἄποικοι γύριζαν στὰ σπίτια τους, ὁ Ταρζάν πῆγε νὰ περπατήσῃ λίγο ἔξω ἀπὸ τὴν πόλι. Ὁ ἀέρας ἦταν χλιαρὸς καὶ γεμάτος ἀπὸ ἀρώματα τῆς γειτονικῆς ζούγκλας. Ξαφνικά μιά ἀκατανίκητη ἐπιθυμία κυρίεψε τὸν πιθηκάνθρωπο: νὰ ξαναδῇ τὴ ζούγκλα στὴν ὁποία εἶχε γεννηθῇ, νὰ ξαναζήσῃ ἐλεύθερος ἀνάμεσα στὰ πυκνὰ δέντρα καὶ τὴν πλούσια βλάστησι, μὲ τὰ παράξενα πουλιὰ καὶ τὰ γαρία θηρία. Ἦταν καιρὸς πὺ εἶχε ἐγκαταλείψει τὸ δάσος καὶ τοὺς κατοίκους του καὶ ἡ νοσταλγία γιὰ τὴν πρωτινὴ του ζωὴ φούντωσε ξανά μέσα του.

Χωρὶς νὰ σκεφτῇ περισσότερο, ὁ Ταρζάν γύρισε ἀποφασιστικά τὴν πλάτη του στὰ τεῖχη καὶ στὰ σπίτια πὺ εἶχε διαφεντέψει καὶ μὲ δῆμα γοργὸ διευθύνθηκε πρὸς τὴ ζούγκλα. Δὲν ἄργησε νὰ φτάσῃ στὰ πρῶτα δέντρα καὶ χῶθηκε γρήγορα μέσα στὶς πυκνὲς φυλλωσιές. Ἐκεῖ, ἦταν ἤδη σκοτάδι καὶ τὰ πουλιὰ καὶ τὰ ζῶα κοιμόντουσαν. Μόνο τὰ νυχθόδια εἶχαν βγῇ τώρα ἀπὸ τὶς φωλιές τους -γιὰ νὰ βροῦν τὴν τροφὴ τους ἢ γιὰ νὰ πᾶνε νὰ πιῶνε νερὸ σὲ κανένα ρυάκι. Κάπου - κάπου ἀντηχοῦσε μιά στριγγιλία κραυγῇ καὶ κατόπι γινόνταν πάλι ἡσυχία. Μιά ἡσυχία βαρειά, γεμάτη μυστήριο.

Ὁ Ταρζάν βρισκόταν σὲ γνῶριμο μέρος καί, παρὰ τὸ σκοτάδι, δὲν δυσκολευόταν νὰ προχωρή. Ὅπου τὰ ἐμπόδια ἦταν ἀξέπεραστα γιὰ τὰ κλαδιά τῶν δέντρων εἶχαν μπλεχτεῖ μεταξύ τους καὶ σημάτιζαν φράγμα ἀδιάβατο, ὁ πιθηκάνθρωπος σκαρφάλενε σὲ κανένα κορμὸ καὶ ἀρπάζοντας μὲ ἀπὸ τὶς ἀπειρες κληματσοῖδες, πὺ ὅταν χοντρά σκουὰ κρέμονταν ἀπὸ τὰ δέντρα, περνοῦσε πάνω ἀπὸ τὰ ἐμπόδια, σὲ πολλὰ μέτρα ἀπόστασι:

"Ἐτσι ὁ Ταρζάν περπάτησε ὅλη τὴ νύχτα. Ἐνοίωθε τὸ στῆθος του γὰ φουσκώνη ἀπὸ χαρὰ, ἀπὸ τὴ χαρὰ τῆς ἐλευθερίας ζωῆς. Ἦταν ἀπέραντα εὐτυχημένος, πὺ βρισκόταν πάλι στὴ ζούγκλα του.

Κατὰ τὸ πρωί, γιὰ νὰ μελετήσῃ τὸ δρόμο του, ἀνέβηκε πάνω σ' ἓνα δέντρο. Τότε ἀντίκρυ-

σε ἓνα θέαμα πὺ τὸν ἔκανε νὰ παραξενευτῇ. Μπροστά του ὄρθονόταν ἓνα μεγάλο τεῖχος ἀπὸ λευκὲς πέτρες πὺ στὴν κορυφὴ του εἶχε σκαλισμένα διακοσμητικὰ σχέδια, θαμμένα κόκκινα καὶ μαῦρα. Ὁ Ταρζάν ἦταν πολὺ περίεργος. Ἄρπαξε μιά κληματσοῖδα καὶ βρέθηκε στὴν κορυφὴ τοῦ τοίχου. Ἀπὸ τὸ πίσω μέρος ἀπλωνόταν ἓνας κήπος μὲ τροπικὰ φυτὰ ποὺ ἦταν τὰ πὺ διαφορετικὰ χρώματα. Ὁ Ταρζάν κῦτταξε γύρω γιὰ ν' ἀνακαλύψῃ τὰ ἴχνη καμμιὰς κατοικίας. Δὲν εἶδε ὅμως τίποτα.

Στὸ μεταξύ, κρυμμένος πίσω ἀπὸ ἓνα θάμνο, ἓνας ἀλλόκοτος πολεμιστῆς, παρατηροῦσε τὴν εἰκόνα τοῦ πιθηκάνθρωπου σ' ἓνα μεγάλο μεταλλικὸ καθρέφτη. Ὁ στρατιώτης νόμισε στὴν ἀρχὴ πὺς ἐπρόκειτο γι' αὐταπάτη, μὰ καθὼς ἡ εἰκόνα κουνιόταν, κατάλαβε πὺς ἓνας ζωντανὸς ἄνθρωπος βρισκόταν πάνω στὸ τεῖχος.

Μολοντὶ φοροῦσε μακρὸν μανδύα, στολὴ παρὰ ξενὴ γιὰ τὶς περιοχὲς αὐτές, πὺ ὁ ἥλιος ἔβραζε, ὁ στρατιώτης βάλθηκε νὰ τρέξῃ σὰ δαιμονισμένος γιὰ νὰ δώσῃ τὸ σῆμα τοῦ συναγεμωτοῦ.

Ο ΤΑΡΖΑΝ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΣ

ΤΟ ΤΕΙΧΟΣ, πάνω στὸ ὁποῖο εἶχε σκαρφάλωσι ὁ Ταρζάν, σημείωνε τὰ ὅρια ἑνὸς ἀπέραντου κράτους πὺ ἀπὸ αἰῶνες εἶχε δημιουργηθῇ στὴ μέση τῆς ζούγκλας. Στρατιῶτες φύλαγαν σκοποὶ κατὰ μήκος τοῦ τείχους γιὰ νὰ μὴν πηθῇ κανένας ξένος στὴν περιοχὴ τῆς παράξενης ἐπικράτειας.

Λαχανιάζοντας, ὁ στρατιώτης, πὺ εἶχε δεῖ τὸν Ταρζάν, ἔφτασε στὸ φυλάκιο καὶ ἔπεσε στὰ πόδια τοῦ ἀξιωματικοῦ τῆς ὑπηρεσίας.

---Τί συμβαίνει; τοῦ εἶπε αὐτός, πὺ λαγοκοιμώταν καθισμένος σὲ μὴ καρέκλα.

---Κύριε λοχαγέ, ἀπάντησε ὁ στρατιώτης ταρᾶγμένος, εἶδα ἓνα τέρας ὄρθιο πάνω στὸ τεῖχος, ἓναν λευκὸ πύθιο τεραστίων διαστάσεων. Ἰσως εἶναι ἡ προφυλακὴ καμμιὰς ομάδας ἐπιδρομέων. Πρέπει νὰ τὸν ἐμποδίσουμε νὰ περάσῃ.

---Στὰ ὅπλα! φώναξε ὁ ἀξιωματικὸς καὶ σηκώθηκε, "Ἐνας ἐχθρὸς στὰ σύνορα. Βάλτε τὶς μάσκες σας γιὰ νὰ τὸν τρομάξουμε.

Λίγες στιγμὲς ἀργότερα, μισὴ ντουζίνα πολεμιστὲς ἐγκατέλειπαν τρέχοντας τὸ φυλάκιο μὲ τὰ γυμνά σπαθία στὸ χέρι. Εἶχαν ὅλοι τοὺς σκεπασμένους τὸ πρόσωπό τους μὲ τρομαχτικὲς μάσκες πὺ παρίσταναν εἴτε ἓνα ἄγριο θηρίο εἴτε ἓνα δαίμονα. Ὁδηγημένοι ἀπὸ τὸν φρουρὸ, δὲν ἄργησαν νὰνακαλύψουν τὸν Ταρζάν. Ὁ πιθηκάνθρωπος εἶχε πηδήξῃ μέσα ἀπὸ τὸ τεῖχος μὲ σκοπὸ νὰ ἐξερευνήσῃ τὴ μυστηριώδη αὐτὴν περιοχὴ. Οἱ στρατιῶτες κρύφτηκαν πίσω ἀπὸ κάτι θάμνους καὶ μόλις

ὁ Ταρζάν πλησίασε, ὤρμησαν ἐπάνω του βγάζοντας τρομαχτικές κραυγές. Ἀντὶ νὰ τὸ σκάσει, ὁ Ταρζάν προχώρησε ἀποφασιστικά πρὸς τὸ μέρος τους. Ὁ κυρίαρχος τῆς ζούγκλας δὲν ἦταν ἀπὸ κείνους ποὺ φοβοῦνται εὐκολὰ καὶ φεύγουν μπροστὰ σ' ἓναν κίνδυνον.

Ἐκπληκτοί, οἱ στρατιῶτες ὑποχώρησαν. Ὁ πιθηκάνθρωπος θὰ μπορούσε νὰ ἐπωφεληθῇ ἀπὸ τὸ δισταγμὸ τους, νὰ πηδήξῃ πάνω στὸ τεῖχος καὶ νὰ ἐξαφανιστῇ μέσα στὸ δάσος, μὰ ἡ παρουσία αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων μὲ τὸ ἀλλόκοτο ντύσιμο, κέντριζε τὴν περιέργειά του.

«Τάραχει ἐδῶ ἓνα μυστήριο», σκέφτηκε, «δὲν θὰ φύγω ἂν δὲν τὸ ξεδιαλύνω».

Στάθηκε περὶφρανα μπροστὰ στοὺς ἀντιπάλους του καὶ τοὺς κεραυνόβησε μὲ τὸ βλέμμα του. Σὲ μιὰ διαταγὴ τοῦ ἀρχηγοῦ τους, οἱ στρατιῶτες ἐβγαλαν τὶς μάσκες τους. Ὁ Ταρζάν ἀντελήφθη ὅτι εἶχαν μάτια λοξὰ καὶ ὅτι τὸ δέγμα τους ἦταν κίτρινο. Δὲν παραξενεύτηκε πολὺ γιὰ τὴν ἕξερ, ὅτι κατὰ τὸ διάβα τῶν αἰώνων, πολλὲς ἀσιατικές φυλὲς εἶχαν μεταναστεύσει ἀπὸ τὶς χώρες τους γιὰ νὰ ἐρθουν νὰ χαθοῦν μέσα στὴν καρδιά τῆς ζούγκλας.

Καθὼς ὁ Ταρζάν στέκονταν ἀκίνητος, οἱ στρατιῶτες πῆραν θάρρος. Τινάζοντας τὰ σπαθιά τους, περικύκλωσαν τὸν πιθηκάνθρωπο καὶ τοῦ ἔδωσαν νὰ καταλάβῃ μὲ χειρνομίες ὅτι ἦταν αἰχμάλωτός τους καὶ ὅτι ἔπρεπε νὰ ὑπακούσῃ. Ὁ Ταρζάν θὰ μπορούσε εὐκολὰ νὰ τοὺς τρέψῃ εἰς φυγὴν, θὰ ἦταν γι' αὐτὸν ἓνα παιγνίδάκι, μὰ ἦταν πολὺ περίεργος νὰ ἐξερευνήσῃ τὸ μυστήριον αὐτῆς τῆς χώρας. Πιστὸς λοιπὸν στὸ σχέδιό του δὲν ἔφερε καμμιὰ ἀντίστασι καί, μὲ τὰ χέρια πίσω ἀπὸ τὴν πλάτη του γιὰ νὰ δείξῃ τὶς φιλειρηνικὲς διαθέσεις του, ἀφέθηκε νὰ ὀδηγηθῇ ἀπὸ τοὺς στρατιῶτες.

Ἡ μικρὴ ομάδα, μὲ τὸν Ταρζάν στὴ μέση, πῆρε ἓνα δρόμον ποὺ σὰν φίδι σακαφάλωνε σ' ἓνα ὕψωμα. Ὅταν ἔφθασαν στὴν κορυφὴ σταμάτησε. Τότε ὁ πιθηκάνθρωπος εἶδε νὰ ἀπλώνεται στὰ πόδια του μιὰ ἀπέραντη περιοχή ἀπὸ δάση, χωράφια καὶ βουνά, ποὺ τὰ ὄρια τους φάνταζε νὰ σημειώνῃ ἓνα πέτρινον τεῖχος.

Πρὶν πάρουν πάλι δρόμον, οἱ στρατιῶτες παρατήρησαν μιὰ στιγμὴ τὴν ψηλὴ δυνατὴ σιλουέττα τοῦ Ταρζάν.

—Τί τύχη, ποὺ ὁ αὐτοκράτορας ἦρθε νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν ἐπαρχία μας, εἶπε ἓνας ἀπὸ αὐτοὺς. Θὰ τοῦ παραδώσουμε τὸν αἰχμάλωτό μας. Ἀς ἀποφασίσῃ αὐτὸς γιὰ τὴν ζωὴ του.

—Ξέρουμε ποιά θὰ εἶναι ἡ ἀπόφασί τοῦ αὐτοκράτορα, ἀπάντησε ὁ ἀξιωματικὸς μ' ἓναν γριλισμό. Ἐξ ἄλλου ὁ νόμος τῆς χώρας μας εἶναι ρητός: ὅποιος περνάει τὸ ἱερὸ τεῖχος, ποὺ ἔχτισαν οἱ πρόγονοί μας, πληρώνει μὲ τὴ ζωὴ του τὸ θρά-

σος του. Ὁ ξένος οὔτε κὰν ἀμύνθηκε ὅταν τὸν αἰχμαλωτίσαμε. Δὲν ξέρω πῶς θὰ μπορούσε νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὴ θανατικὴ ποινὴ.

Βάδισαν ἀκόμα πολλὲς ὥρες ὥσπου νύχτωσε. Ὅταν τὸ σκοτάδι ἀπλώθηκε πάνω στὴ γῆ στάθηκαν γιὰ νὰ περάσουν τὴ νύχτα τους κάτω ἀπὸ ἓνα δέντρο. Δυὸ σκοποὶ ἔμεναν διαρκῶς ἀγρυπνοὶ γιὰ νὰ φυλάνῃ τὸν αἰχμάλωτό τους, μὰ ὁ Ταρζάν δὲν εἶχε κανένα σκοπὸ νὰ τὸ σκάσει, ἂν καὶ θὰ ἦταν αὐτὸ πολὺ εὐκόλο γιὰ τὸν κυρίαρχο τῆς ζούγκλας.

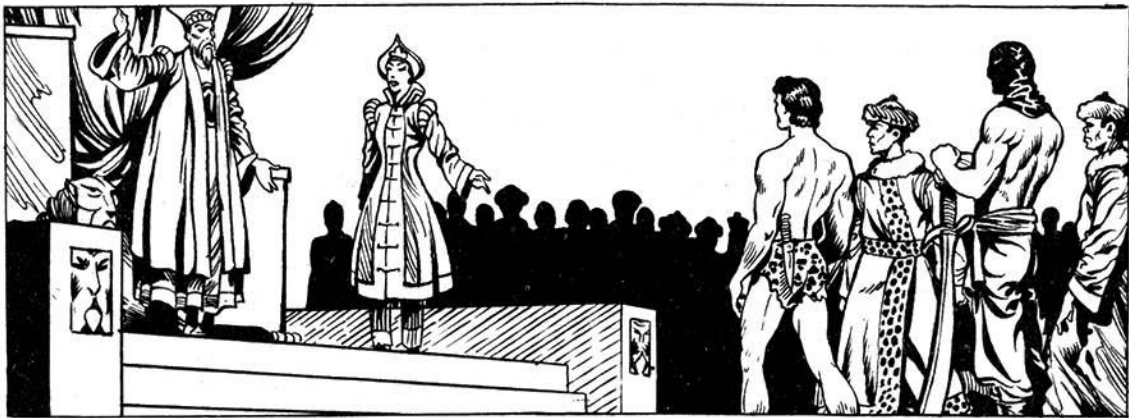
Τὸ πρωτὶ ξεκίνησαν πάλι καὶ ἀφοῦ διέσχισαν μιὰν εὐφορὴν πεδιάδα ἔφθασαν στὴν πρωτεύουσα τῆς ἐπαρχίας. Οἱ δρόμοι ἦταν γεμάτοι μαγαζιά κι' ἓνα ἀτέλειωτο πλῆθος πηγαινοερχόταν στὰ στενὰ σοκάκια, ποὺ σοῦ θύμιζαν τὴ Σαγκάη ἢ τὸ Πεκίνο. Σὲ μιὰ πλατεῖα ὀρθωνόταν τὸ μεγαλόπρεπο παλάτι τοῦ κυβερνήτη, ὅπου ἀπὸ μέρες εἶχε καταλύσει ὁ αὐτοκράτορας Σάτ Σούν Τάι. Ὁ μονάρχης, ἄνθρωπος σοφὸς καὶ ἀξιοσέβαστος, ἀπένειμε δικαιοσύνη, περιτριγυρισμένος ἀπὸ μανδαρίνους, στρατηγούς καὶ ἀξιωματοὺς.

Ὁ ἐρχομὸς τοῦ Ταρζάν μέσα στὴν αἴθουσα τῶν ἀκροάσεων προκάλεσε τὴν γενικὴν κατάπληξι. Ἀκόμα καὶ ὁ αὐτοκράτορας Σάτ Σούν Τάι δὲν μπόρεσε νὰ κρύψῃ τὴ ζωὴν ἐντύπωσι, ποὺ τοῦ ἔκανε ὁ γιγαντώσεως πιθηκάνθρωπος. Ποτὲ ἄνθρωπος αὐτῆς τῆς φυλῆς δὲν εἶχε παραβιάσει τὸ ἔδαφος τῆς χώρας του.

Ο ΤΑΡΖΑΝ ΚΙΝΔΤΝΕΤΕΙ

Ο Ἰ ΦΤΛΑΚΕΣ τοῦ Ταρζάν στάθηκαν μὲ σεβασμὸ σὲ ἀρκετὴ ἀπόστασι ἀπὸ τὸν αὐτοκρατορικὸ θρόνον καί, σ' ἓνα νεῦμα τοῦ ἀξιωματικοῦ τους, γονάτισαν μπροστὰ στὸ βασιλεῖο. Ὁ κυρίαρχος τῆς ζούγκλας δὲν ἀναγνώριζε κανέναν γιὰ ἀνώτερό του. Ἦταν γεννημένος μέσα στὸ δάσος καὶ εἶχε διατηρήσει ὅλη τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς φύσεως. Ἀναστήλωθηκε λοιπὸν, σήκωσε περὶφρανα τὸ κεφάλι του μὲ τὰ μακρὰ ξανθὰ μαλλιά, σταύρωσε τὰ χέρια του πάνω στὸ στήθος του καὶ κύτταξε τὸν αὐτοκράτορα στὰ μάτια. Ἐνας ψίθυρος ἀποδοκιμασίας ἀκούστηκε μέσα στὴν αἴθουσα. Ποιὺς ἦταν αὐτὸς ὁ ἄγριος, αὐτὸς ὁ ὀλόγυμνος σχεδὸν ἄνθρωπος, ποὺ τολμοῦσε ν' ἀψηφίστῃ τὸν αὐτοκράτορα μπροστὰ στὴν αὐλὴ του; Μιὰ τέτοια προσβολὴ δὲν μπορούσε νὰ ξεπλυθῇ παρὰ μόνον αἷμα. Ἡ ἀγανάκτησι εἶχε φτάσει στὸ κατακόρυφόν της. Ὅλοι περιμεναν μιὰ κίνησι τοῦ ἀνώτατου ἀρχοντα γιὰ νὰ ριχτοῦν πάνω στὸν ξένο.

Ὁ Σάν Σούν Τάι δὲν κουνιόταν. Μὲ τὰ μικρὰ ζωγρά του μάτια, μελετοῦσε τὸν Ταρζάν. Τότε ὁ ἐπικεφαλὴς τῶν στρατιωτῶν σηκώθηκε καὶ πλη-

σίασε τὸν αἰχμάλωτο... Μὲ πρόσωπο κόκκινο ἀπὸ τὸ θυμὸ, τοῦ ἔδειξε τὸ πάτωμα γιὰ νὰ τοῦ δώσῃ νὰ καταλάβῃ ὅτι ἔπρεπε νὰ γονάτισῃ. Ὁ πιθηκάνθρωπος κούνησε ἀργὰ τὸ κεφάλι του. Ὁ Ταρζάν θὰ προτιμοῦσε νὰ πεθάνῃ παρὰ νὰ ταπεινωθῇ. Ὁ ἀξιωματικὸς ἔπνιξε μιά κραυγὴ λύσσης. Ὁπισθόχωρησε μερικὰ ῥήματα καὶ τράβηξε τὸ σπαθί του. Ἀπαθὴς, ὁ Ταρζάν, ἐτοιμάστηκε ν' ἀμυνθῇ.

---Λοχαγέ! φώναξε ὁ αὐτοκράτορας. Λοχαγέ! Σταματήστε, σὰς διατάζω. Βάλτε πάλι τὸ σπαθί σας στὴ θήκη του. Δὲν θέλω νὰ δῶ νὰ τρέξῃ τὸ αἷμα ἐνὸς ἀνθρώπου, ποὺ δὲν δικάσαμε, ἀκόμα κι' ἂν εἶναι ἐχθρὸς τῆς χώρας μας!

---Ὅπως διατάζει ἡ μεγαλειότητά σας! μουρμούρισε ὁ ἀξιωματικὸς σκύβοντας τὸ κεφάλι.

Ὁ Σάν Σούν Τάι εἶχε σηκωθῇ. Ἐνα χαμόγελο ἐπιεικείας πλανιόταν στὴν ἄκρη τῶν χειλῶν του.

---Ξένε, εἶπε, μιλᾶς τῇ γλῶσσά μας;

Ὁ Ταρζάν ποὺ εἶχε μαγεύσει τὴν ἔννοια τῆς ἐρωτήσεως, ἀπάντησε μὲ μιά ἀρνητικὴ κίνησι τοῦ κεφαλιοῦ του.

Ὁ γέρο - αὐτοκράτορας κατέθηκε τὰ σκαλιὰ τοῦ θρόνου του καὶ ἤρθε νὰ ἀκουμπήσῃ τὸ χέρι του πάνω στὸν ὄμο τοῦ κυρίαρχου τῆς ζούγκλας.

---Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶναι ὥραϊος καὶ γενναῖος, δήλωσε δυνατὰ. Δὲν ἀνήκει στὴ ράτσα μας. ἀλλὰ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζήσῃ.

---Μεγαλειότητα, εἶπε τότε ὁ λοχαγὸς, ἐπιτρέψτε μου νὰ σὰς ἐξηγήσω.

---Μιλήστε, λοχαγέ, σὰς ἀκούω.

---Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς πῆδηξε τὸ μεγάλο πέτρινο τεῖχος τὸν εἶδε ἕνας στρατιώτης μας. Τὸν πιάσαμε καὶ τὸν φέραμε μπροστὰ σας γιὰ νὰ τὸν δικάσετε σύμφωνα μὲ τοὺς ἀρχαίους νόμους τῆς χώρας.

---Καλά, παρατήρησε ὁ αὐτοκράτορας ἐνῶ ξανακαθόταν στὸ θρόνο του. Θὰ σκεφτοῦμε.

Ὁ Σάτ Σούν Τάι ἔμεινε μερικὲς στιγμὲς συλλογισμένος. Ὁ Ταρζάν, μὲ τὸ θάρρος του καὶ τὴν εὐγένεια τῶν χαρακτηριστικῶν του, τοῦ εἶχε ἐμπνεύσει μιά ἄμεση συμπάθεια, μὰ κανένα πλάσμα στὸν κόσμον, οὔτε ὁ ἴδιος ὁ αὐτοκράτορας, δὲν μπορούσε νὰ παραβῇ τὸ νόμον ποὺ εἶχαν κάνει δέκα πέντε αἰῶνες πρὶν οἱ πρόγονοί τους ποὺ εἶχαν ἔρθει ἀπὸ τὴν Κίνα. Διαβαίνοντας τὰ σύνορα τῆς αὐτοκρατορίας, ὁ Ταρζάν εἶχε ὑπογράψῃ τὴ θανατικὴ καταδίκη του.

Ὁ αὐτοκράτορας διέταξε νὰ φέρουν τὸ μεγάλο βιβλίο ὅπου ἦταν γραμμένος ὁ κώδικας τῶν προγόνων. Μάταια ἀναζητήσε μιά νεώτερη τροποποίησι τοῦ νόμου γιὰ νὰ σώσῃ ἐκεῖνον, ποὺ τὸν θεωροῦσε κιόλας φίλον του. Ὁ Ταρζάν παρακολουθοῦσε πάνω στὸ πρόσωπό του τὸ παιχνίδι τῆς σκέψης του. Ἀπειρες φορὲς εἶχε νικήσει αἰμοστα-

γεῖς βάρβαρους, ἀπέναντι ὅμως σ' αὐτοὺς τοὺς ἐκπροσώπους ἐνὸς πανάρχαιου πολιτισμοῦ, ὁ ἀγῶνας προαναγγέλλονταν ἄνισος.

---Πέστε στὸ δῆμιό νὰ ἔρθῃ, εἶπε ὁ αὐτοκράτορας μὲ λυπημένη φωνή.

Ὁ Ταρζάν ἔρριξε μιά γρήγορη ματιὰ γύρω του. Πῶς νὰ τὸ σκάσῃ; Ὅλες οἱ ἔξοδοι, φυλάγονταν ἀπὸ στρατιώτες ὀπλισμένους. Στὸ βάθος τῆς σάλας ἀνοίξε μιά βαρεῖα πόρτα. Ἀνοίγοντας δρόμον ἀνάμεσα στὸ πλῆθος τῶν αὐλικῶν καὶ τῶν στρατιωτῶν, ἐφανίστηκε ἕνα εἶδος γίγαντα. Κρατοῦσε καὶ μὲ τὰ δυὸ του χέρια ἕνα πελώριο σπαθί. Μιά μαύρη κοικούλα σκέπαζε τὸ κεφάλι του. Ἀνάμεσα ἀπὸ τὶς δυὸ τρύπες τῆς μάσκας ἔλαμπαν τὴ σκληρότῃ τοῦ μάτια. Ἦταν ὁ δῆμιος τῆς αὐτοκρατορίας!

Οἱ φύλακες περικυκλοῦσαν τὸν Ταρζάν. Γρήγορος σὰν ἀστραπή, ὁ λευκὸς πιθηκάνθρωπος ἔκανε μεταβολή. Μὲ μιά γροθιά ἀπαλλάχτηκε ἀπὸ τὸν πιὸ κοντινὸ ἀντίπαλό του. Οἱ ἄλλοι ρίχτηκαν ἐπάνω του, μὰ οἱ στρατιῶτες δὲν εἶχαν πολεμῆσι ἀπὸ χρόνια καὶ εἶχαν χάσει τὴ μαχητικότητά τους. Τὸν ἕναν μετὰ τὸν ἄλλο, ὁ Ταρζάν τοὺς ἔστειλε νὰ κυλιστοῦν πάνω στὸ πάτωμα. Κατέφθασαν ἐνισχύσεις. Ὁ Ταρζάν ἔτρεξε πρὸς τὸ παράθυρο. Ἐνας στρατιώτης ὅμως, πιὸ γενναῖος ἀπὸ τοὺς ἄλλους, τὸν ἄρπαξε ἀπὸ τὸ πόδι, ἐνῶ ἕνας ἀξιωματικὸς, βιάζοντας τὸ μανδύα του, τὸν ἔρριξε πάνω στὸ κεφάλι τοῦ πιθηκάνθρωπου, καὶ τὸν σκέπασε τὸ πρόσωπο. Τυφλωμένος, περικυκλισμένος ἀπὸ δεκάδες ἐχθρούς, ὁ Ταρζάν ἀναγκάστηκε νὰ ὁμολογήσῃ τὸν ἑαυτό του νικημένον.

Θαυμάζοντας τὴ δεξιότητά του ξένου, ὁ Σάτ Σούν Τάι εἶχε παρακολουθήσει τὸν ἀγῶνα μὲ πολὺ ἐνδιαφέρον. Μόλις εἶδε τὸν Ταρζάν χάμουν, βιάστηκε νὰ ἐπέμβῃ γιὰ νὰ μὴν τὸν κάνουν κομμάτια οἱ στρατιῶτες του. Στὸ βάθος τῆς καρδιάς του ἤλπιζε ὅτι ἕνα θαῦμα θὰ ἔσωζε τὸν πιθηκάνθρωπον τὴν τελευταία στιγμὴ.

ΒΑΣΙΛΟΠΟΤΛΑ ΣΩΖΕΙ ΤΟΝ ΤΑΡΖΑΝ

ΟΤΑΝ οἱ στρατιῶτες τὸν ἄφησαν ὁ δῆμιος ἀκούμπησε τὸ βαρὺ του χέρι πάνω στὸν ὄμο τοῦ κυρίαρχου τῆς ζούγκλας. Περικυκλωμένος ἀπὸ τοὺς ὀπλισμένους ὡς τὰ δόντια στρατιῶτες, κουρασμένος ἀπὸ τὸν ἀγῶνα ποὺ εἶχε κάνει, ὁ Ταρζάν δὲν μπορούσε νὰ σκεφτῇ νὰ φέρῃ ἀντίστασι. Τὸ τέλος του εἶχε ἔρθῃ.

Ἐκεῖνη τῇ στιγμῇ, μιά δεύτερη πόρτα ἀνοίξε καὶ στὴ μεγάλη αἴθουσα μπῆκε μιά κομπή. Ἐπὶ κεφαλῆς βάδιζε μὲ μικρὰ βήματα μιά χαριτωμένη λεπτὴ κοπέλλα ποὺ φοροῦσε χρυσοῦς τιάρα στὸ κεφάλι. Τὸ πρόσωπό της ἦταν ἐξαιρετικὰ ὁμορφό. Τὴν ἀκολουθοῦσε μιά δεσποινίδα ἐπὶ τῶν τιμῶν καὶ

μερικοί παλατιανοί με πρόσωπο σοβαρό και αξιοπρεπές.

—'Η κόρη μου, αναφώνησε ο γέρο αυτοκράτορας. Πλησίασε, Λούλινγκ λουλούδι των ματιών μου, έλα να με βοηθήσης να λύσω ένα δύσκολο κρατικό πρόβλημα.

—Όταν έφθασε κοντά στο θρόνο του Σάν Σούν Τάι, η νέα σταμάτησε καί, γυρίζοντας το κεφάλι της, κύτταξε πολλή ώρα τον Ταρζάν. Τα μάγουλά της κοκκίνισαν και τα τσιπούρα της βάλθηκαν να νοικοκλείνουν. Φάνταζε σαν να μην μπορούσε πιά να αποσπάσει τα μάτια της από τον ξένο που κάθε του κίνησι απεκαλύπτει δύναμη και ευγένεια. Μολονότι βρισκόταν μια σπιθαμή από το θάνατο, ο κυρίαρχος της ζούγκλας δεν μπόρεσε να ντισταθεί στη γοητεία της πριγκίπισσας, ένα χαμόγελο πολύ γλυκό άπλωνε τα χαρακτηριστικά του που είχαν σκληρύνει από το πλησίασμα του θανάτου.

—Λούλινγκ, φώναξε ο αυτοκράτορας.

—'Ηνέα ανέβηκε τα σκαλοπάτια του θρόνου. Σήκωσε προς τον πατέρα της ένα βλέμμα ικεντικό.

—Βλέπω τον δήμιο, είπε. Αυτός ο άνθρωπος πρόκειται να πεθάνει;

—Ναί, απάντησε ο αυτοκράτορας. 'Ο νόμος των προγόνων μας απαιτεί να πέσει το κεφάλι του.

—'Η πριγκίπισσα έβγαλε έναν αναστεναγμό. 'Ενοώθη κιόλας στο βάθος της καρδιάς της ότι αυτό που την τραβούσε προς τον ξένο δεν ήταν μια άπλη συμπάθεια.

—Οι νόμοι των προγόνων μας δεν είναι νόμοι άδικοι, αναφώνησε ξαφνικά. 'Όλος ο λαός σ'α τιμάει, πατέρα επειδή είσαστε δίκαιος κι' επειδή εφαρμόσατε πάντα τους νόμους σωστά. Είναι άδικο να καταδικάσετε έναν άνθρωπο, που δεν μπορεί να υπερασπιστεί τον εαυτό του; Οι πρόγονοί μας δεν θα το ήθελαν αυτό.

Το έπιχειρημα αυτό έκανε ζωηρά εντύπωση στον αυτοκράτορα, που χάιδυε τα γένεια του με ύφος αμήχανο.

—Έχεις δίκιο, είπε.

Και κατόπι πρόσθεσε δυνατά:

—Αναβάλλεται η εκτέλεσι. 'Ο ξένος θα δικαστεί την ημέρα που θα μάθω τη γλώσσα μας.

Με μια κίνηση του χεριού του, ο αυτοκράτορας έδωξε το δήμιο κι' έκανε νόημα στον Ταρζάν να πλησιάσει. 'Η Λούλινγκ κατέβασε τα μάτια της.

—'Η γλώσσα μας είναι πολύ δύσκολη, είπε στον πατέρα της. 'Ο ήλιος θα ύψωθεί πολλές φορές πάνω από τη γη, προτού, ο ξένος μάθω να μ'α καταλαβαίνει, το φεγγάρι θανέθει πολλές φορές στον ουρανό προτού μ'αποδέσει να μ'ας εξηγήσει πούθε έρχεται και τί θέλει.

Στην πρώτη σειρά των παρεννοημένων, ο πριγκίπας Φάνγκ Τσόν Φάνγκ, αρχηγός των αυτοκρατορικών στρατευμάτων, έσφιξε τις γροθιές

του ακούγοντας αυτά τα λόγια. Μάταια προσπαθούσε από χρόνια να προκαλέσει το ένδιαφέρον της κόρης του γέρον μονάρχη, τον οποίο ήλπιζε μια μέρα να διαδεχτεί. Δεν ήταν δύσκολο να μαντέψει τα συναισθήματα που είχαν μόλις γεννηθεί μέσα στην καρδιά της νέας. Τρελλός από λύσσα κι' από ζήλεια, εγκατέλειψε απότομα το παλάτι, αποφασισμένη να εκδικηθεί.

—'Ο αυτοκράτορας φώναξε τους φρουρούς του.

—'Ακούσατε όλοι την απόφασί μου, τους είπε. Μέχρι νεωτέρας διαταγής, ο ξένος είναι ελεύθερος. Σ'α επιφορτίσω με την υποχρέωσι να επαγυρνήτε πάνω στην ασφάλειά του, μα ταυτόχρονα, να τον εμποδίζετε να φύγει αν ποτέ εκδηλώσει τέτοια επιθυμία. Να μη του γίνη κανένα κακό και να μη του λείψη τίποτα.

—'Ο μονάρχη και η κόρη του αποτραβήχτηκαν κατόπι στα διαμερίσματά τους.

—Λούλινγκ, φως των ματιών μου, δήλωσε ο αυτοκράτορας, έσωσες έναν άθωο και έναν γενναίο.

—Είμαι ευτυχισμένη γι' αυτό πατέρα απάντησε η πριγκίπισσα κοκκινίζοντας.

ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΟΙ ΛΗΣΤΕΣ

Ο Ι ΜΕΡΕΣ που ακολούθησαν ήταν μια συνεχής μαγεία για τον Ταρζάν. Ζούσε στο ίδιο το παλάτι του κυβερνήτη, που ήταν περιτριγυρισμένο από κήπους με εξωτικά λουλούδια. Σιγά-σιγά, ο κυρίαρχος της ζούγκλας εισχωρούσε στα μυστικά ενός πολιτισμού από τους πιο εξελιγμένους. Κάθε βράδυ, ο γέρο Σάτ Σούν Τάι του αφιέρωνε μερικές ώρες και ξεκουράζονταν από τις έγνοιες της εξουσίας μαθαίνοντάς του τα πρώτα στοιχεία της κινέζικης γλώσσας. 'Ο Ταρζάν έκανε προόδους, σ' αυτό δέ τον βοηθούσε και η Λούλινγκ, η πριγκίπισσα, που δεν τον άφηνε καθόλου μόνο. Του μάθαινε τα ονόματα των λουλουδιών, τον διόρθωνε όταν έκανε λάθος, ένθουσιαζόταν όταν ο Ταρζάν κατάφερε να πη μια δύσκολη φράσι. 'Ηταν μια χαριτωμένη κοπέλλα, με λεπτούς κι' ευγενικούς τρόπους και καθόλου ξιασμένη για την καταγωγή της. Τα σκιστά της μάτια άρεσαν πολύ στον άσπρο πίθηκο, που δεν είχε ματαθεί στη ζωή του μια τέτοια γυναίκα.

Παρά την ελευθερία που του είχαν αφήσει, στην πραγματικότητα ο Ταρζάν ήταν αιχμάλωτος, και η μέρα πλησίαζε που θα έπρεπε να δώσει λόγο για τη θρασύτητά του. Οι βασιλικοί καθηγητές του, όσο και να προσπαθούσαν να κρύψουν τις προόδους που έκανε, θα έπρεπε αργά ή γρήγορα να δώσουν λογαριασμό στους ύπηκόους τους. Κάθε φορά, που ο Ταρζάν βρισκόταν μόνος του, με-

λετούσε τον τρόπο να τὸ σκάσει. Τὸ πρᾶγμα αὐτὸ δὲν ἦταν καθόλου εὐκολο καὶ ἡ κατάλληλη εὐκαιρία δὲν παρουσιαζόταν ποτέ. "Αν κατόρθωνε νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὸ παλάτι, θὰ κινητοποιούνταν ὅλη ἡ φρουρά καὶ οἱ στρατιῶτες θὰ τὸν ἐπιαναν πρὶν προφτάσει νὰ φτάσῃ στὸ μεγάλο τεῖχος, πού περιέβαλλε τὴ χώρα. Ὁ Ταρζάν ἦταν ἀφάνταστα γενναῖος, μὰ ἐδῶ τὰ πράγματα παρουσιάζονταν ἀφάνταστα δύσκολα.

Ἐνα πρωῒ, πού κουβέντιαζε μὲ τὸν Σάτ Σοὺν Τάι καὶ τὴ Λούλινγκ ἕνας ἀγγελιοφόρος ἦρθε νὰ πῇσθαι ἀσθαινοντάς στὰ πόδια τοῦ αὐτοκράτορα.

---Μεγαλειότατε! εἶπε. Οἱ ληστές... οἱ ἄγριοι ληστές τοῦ Τσάνγκ - Λοὺν, οἱ καβαλλάρηδες τοῦ θανάτου, πλησιάζουν στὴν πόλι! Δὲν ὑπάρχει οὔτε στιγμὴ γιὰ χάσιμο!

Σαρώνοντας τὰ πάντα μπροστὰ τους, λεηλατώντας, καίγοντας καὶ σφάζοντας, οἱ καβαλλάρηδες τοῦ Τσάνγκ - Λοὺν εἶχαν ἀφίσει τὸ κρησφύγετό τους πάνω στὰ βουνὰ καὶ εἶχαν κάνει γιουρούσι στὴν εὐφορή πεδιάδα. Τίποτα δὲν τοὺς ἀντιστεκόταν. Τὸ θράσος τους δὲν γνώριζε ὅρια. Εἶχαν βάλει σκοπὸ, νὰ κυριεύσουν τὴν πρωτεύουσα τῆς ἐπαρχίας. Καβάλλα πάνω σὲ μικρὰ καὶ γρήγορα ἄτια, προχωροῦσαν σάν τὸν ἄνεμο καὶ σκορποῦσαν παντοῦ τὴ φρίκη καὶ τὴν ἀπελπισία. Ἀπὸ τίς ταράτσες τοῦ παλατιοῦ φαίνονταν τὸ σύννεφο τῆς σκόνης πού σήκωναν πίσω τους καὶμποροῦσε νὰ ἀκοῦση κανεὶς τὸν κρότο πού ἔκαναν οἱ ὀπλές τῶν ἀλόγων τους καθὼς σφυροκοποῦσαν τὴ σκληρὴ γῆ. Ὁ καπνὸς ἀπὸ τὰ χωριά, στὰ ὁποῖα εἶχαν βάλει φωτιά, ἔσκιαζε τὸν οὐρανό. Οἱ χωρικοὶ ἔτρεχαν σάν τρελλοὶ ἀπὸ τὸν τρόμο τους νὰ κρυφτοῦν ὅπου μποροῦσαν.

Ὁ Ταρζάν ἔνοιωσε νὰ ξυπνοῦν τὰ πολεμικὰ του ἔνστικτα.

---Θὰ σᾶς βοηθήσω ν' ἀποκρούσετε τὸν ἐχθρό, εἶπε στὸν αὐτοκράτορα. Καλέστε τὴ φρουρά σας.

---Τὴ φρουρά μου, μουρμούρισε ὁ αὐτοκράτορας, σκύψε, Ταρζάν, ἀνοίξε τὰ μάτια σου.

Βρισκόντουσαν στὴν ταράτσα τοῦ παλατιοῦ, κ' ὁ κυρίαρχος τῆς ζούγκλας εἶδε τοὺς στρατιῶτες, πού ἀφοῦ εἶχαν κλείσει τίς πόρτες τῆς πόλεως, ἔτρεχαν στοὺς δρόμους σάν ἀλαφισμένους. Οἱ περισσότεροι εἶχαν πετάξει τὰ ὄπλα τους γιὰ νὰ μὴ τοὺς ἐμποδίζουν στὴ φυγὴ τους.

---Τί! ἀναφώνησε ὁ Ταρζάν, σᾶς προδίδουν. Ἀντὶ ν' ἀμυνθοῦν πηγαίνουν νὰ κρυφτοῦν στὰ σπιτία σάν γυναῖκες.

---Φίλε μου, παρὰ τὰ φαινόμενα, δὲν εἶμαστε πολεμιστές, ἐξήγησε ὁ Σάτ Σοὺν Τάι. Ζήσαμε πολὺν καιρὸ ἐν εἰρήνῃ. Οἱ ληστές εἶναι πῶς ἰσχυροὶ ἀπὸ μᾶς. Ὁ σοφὸς πρέπει νὰ ὑποκλίνεται μπροστὰ στὸ ἀναπόφευκτο κ' ἐμεῖς καλλιεργήσαμε πάντοτε τὴ σοφία.

Ο ΤΑΡΖΑΝ ΣΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ

Ε ΝΩ γινόταν αὐτὴ ἡ συζήτησι, οἱ ἑκτὸς νόμου εἶχαν ξεκαβαλλικέψει ἀπὸ τῆς λογῆς τους, εἶχαν πάρει ἕνα κορμὸ δέντρου καὶ προσπαθοῦσαν νὰ σπᾶσουν τὴν μεγάλη πόρτα τοῦ τεῖχους. Ὁ Τσάνγκ - Λοὺν ὁ Σκληρὸς ἔδινε διαταγὰς ἐδῶ κ' ἐκεῖ κραδαίνοντας τὸ σπαθὶ του πάνω ἀπὸ τὸ μαῦρο του ἄλογο.

Ἡ πόρτα δὲν θὰ κρατοῦσε πολὺ στὰ δυνατὰ χτυπήματα τῶν ἐχθρῶν.

Πραγματικά, σὲ λίγο ἀκούστηκε ἕνας δυνατὸς κρότος κ' ἕνας ἀλαλαγμὸς χαρᾶς βγήκε ἀπὸ τὰ στόματα τῶν ληστῶν. Ἡ ξύλινη πόρτα ὑποχώρησε καὶ σκόρπισε σὲ κομμάτια

Στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ παλατιοῦ ἐπικρατοῦσε πανικός. Οἱ αὐλικοὶ τρομοκρατημένοι ἔξωσαν τὸν αὐτοκράτορα, καὶ τὸν ἰκέτευαν νὰ δώσῃ ὅσα λύτρα κ' ἂν εἶχαν στοὺς ληστές, φτάνει νὰ μὴ τοὺς σκότωναν. Ἀπόλυτα ἥρεμος, μ' ἕνα εἰρωνικὸ χαμόγελο στὴν ἄκρη τῶν χειλιῶν του, ὁ Σάτ Σοὺν Τάι τοὺς ἀκούγε χωρὶς νὰ σαλεῖται.

Ὁ μεγάλος διάδρομος πού ὀδηγοῦσε στὴν αἶθουσα τοῦ θρόνου γέμισε ξαφνικὰ ἀπὸ κρότο σπαθίων.

---Οἱ ληστές! οὐρλιαξαν οἱ αὐλικοί. Ἔσπασαν καὶ τὴν πόρτα τοῦ παλατιοῦ. Νάτοι! Εἴμαστε χαμένοι! Μεγαλειότατε, σῶστε μας!

Ὁ Ταρζάν ἔνοιωσε ἀθλια μπροστὰ σ' αὐτὴ τὴν ἀφάνταστη δειλία. Οἱ πρωτόγονοι λαοὶ τοῦ κέντρου τῆς Ἀφρικῆς ἦταν πῶς θαρραλέοι ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους, πού εἶχαν γνωρίσει ἕναν ἀνώτερο πολιτισμό.

---Ἐ, λοιπὸν ὄχι! ἀναφώνησε ὁ πιθηκάνθρωπος. Δὲν θὰ περάσουν. Ὁ αὐτοκράτορας μοῦ ἔσωσε τὴ ζωή, θὰ σώσω κ' ἐγὼ τὴ δική του ἢ θὰ πεθάνουμε ὅλοι μαζί!

Ἀρπάξε ἕνα μεγάλο σπαθὶ πού κρεμόταν στὸν τοῖχο καὶ στάθηκε μπροστὰ στὴν πόρτα.

---"Οχι, Ταρζάν, όχι, φίλε μου, ελπε ο Σάτ Σούν Τάι. "Αφσε το όπλο σου. Τι μπορεί να κάνει ένας άνθρωπος μοναχός του μπροστά σε μία άγρια όρδη;

Μέσα σ' ένα φρού - φρού από μετάξι, η Λούλινγκ διέσχισε την αίθουσα και ήρθε να πέση στην άγκαλιά του πατέρα της.

---Ταρζάν, ελπε η πριγκήπισσα, εν δνόματι της φιλίας, πού σου έδειξα, μὴν επιχειρήσης νάντισταθής.

Μά ο κυρίαρχος της ζούγκλας δὲν έδειχνε διάθεσι νά υπακούση. "Όλα αὐτά του φαίνονταν περίεργα. Τότε ο αυτοκράτορας ἀναφώνησε με δυνατή φωνή:

---Ταρζάν, σὲ διατάζω, παράτα αὐτὸ τὸ σπαθί. 'Η δία εἶναι ἀντίθετη πρὸς τὸν πολιτισμό. Μονάχα ὁ δάρβαρος, πὺν διψάει γιὰ αἷμα, χρησιμοποιεῖ τὴ δία. Σταμάτησε! Οἱ ληστὲς θὰ με αἰχμαλωτίσουν, μὰ θὰ πληρώσω τὰ λύτρα κι' ἔτσι θὰ σωθῶμε.

---Νάτοι! ἀρξέστηκε νά πῇ ὁ Ταρζάν γυροφέροντας τὸ μεγάλο σπαθί του.

Ὁ Τσάνγκ - Λούν βάδιζε ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἀνδρῶν του. Λίγο ἔλειψε νά τὸν πάρη τὸ σπαθί.

"Έκανε ὅμως ἓναν πῆδο στὰ πλάγια καὶ τὸ χτύπημα τὸ δέχτηκε ὁ ὑπαρχηγός του, ὁ ὁποῖος κυλίστηκε χάμω μὲ κομματιασμένο κεφάλι. "Εκπληκτοὶ ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἀναπάντεχη ἀντίστασι, οἱ ληστὲς ὀπισθοχώρησαν. 'Η μεγάλη σπάθα τοῦ Ταρζάν ἔκανε ἓναν καινούργιο γύρο καὶ ἄλλοι δύο ληστὲς σωριάστηκαν χάμω, σπαράζοντας μέσα σὲ μιὰ λίμνη ἀπὸ αἷμα.

---Σκοτώστε αὐτὸν τὸν δαίμονα! οὐρλιαζε ὁ ἀρχηγός τῶν κακοποιῶν.

Δίνοντας ὁ ἴδιος τὸ παράδειγμα, προχώρησε μὲ τὸ σπαθί ἀπειλητικό. Οἱ σύντροφοὶ του ἦταν γενναῖοι. Τὸν μιμήθηκαν. Ζωσμένοι ἀπὸ ἔχθρους, ὁ Ταρζάν ἀναγκάστηκε νά ὀπισθοχωρήσῃ. Ὁ Σάτ Σούν Σάν, ἄσπρος σὰν τὸ κερί, παρακολουθοῦσε τὸν ἀγώνα. Θεωροῦσε τὸ πνεῦμα τῆς εἰρήνης σὰν τὴν ἔνδειξι τῆς πὺν μεγάλης ἀρετῆς, μὰ μπροστὰ στὸν ἡρωισμό τοῦ ἔθνους, ντράπηκε γιὰ τὴ στάσι του. Τὸ αἷμα τῶν κατακτητῶν προγόνων του, ἄρχισε νά βράζει μέσα στὶς φλέβες του. 'Απέναντι στοὺς ἐπιδρομεῖς ἡ σοφία ἔχανε τὰ δικαιώματά της. Ξεκρέμασε μὲ τὴ σειρά του ἓνα ὅπλο κι' ὥρμησε σὲ βοήθεια τοῦ πιθηκάνθρωπου. Παίροντας θάρρος ἀπὸ τὴν κίνησι τοῦ γέροντος, οἱ αὐλικοὶ, ἄφισαν τὴν παθητικὴ τους στάσι. Τραβώντας τὰ σπαθιά τους ἐπετέθηκαν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν. 'Επὶ μερικὲς στιγμὲς, κάτω ἀπὸ τὰ ἔντρομα μάτια τῆς Λούλινγκ ἡ μάχη ὑπῆρξε ἀμείρορη. Μὰ οἱ ὑψηλοὶ τοῦ Σάτ Σούν Τάι ἔχχαν ξεμάθει νά χρησιμοποιοῦν ὅπλα. Στὸ τέλος παράτησαν τὸν ἀγώνα. "Άλλοι τῶσκαναν κι' ἄλλοι ἀρέθηκαν νά σφαχτοῦν σὰν ἀρνιά.

Ο ΤΑΡΖΑΝ ΑΙΧΜΑΛΩΤΙΖΕΤΑΙ

ΕΞΑΝΤΑΗΜΕΝΟΣ ἀπὸ αὐτὴ τὴν προσπάθεια, ὁ αυτοκράτορας ἀποτραβήχτηκε κι' αὐτός. Ὁ Ταρζάν ἔβρινε μόνος νά μάχεται μὲ τοὺς ἐξαγριωμένους ληστὲς. Χτυπώντας δεξιὰ κι' ἀριστερά, ἀμύνθηκε ὅσο μπορούσε καλύτερα. 'Ακουμπώντας σ' ἓναν τοῖχο, προσπαθοῦσε νά συγκρατήσῃ τὴν ὀρδή. Οἱ σπαθιὲς ἔπεφταν σὰ βροχὴ γύρω του. 'Απὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ, ὁ κυρίαρχος τῆς ζούγκλας κινδύνευε νά πληγωθῇ θανάσιμὰ. Ἐίχε πιά κουραστῇ. Ἐίχε χτυπηθῇ σὲ πολλὲς μεριὲς κι' ἀπὸ τὸ κορμὶ του ἔτρεχε αἷμα. Μιὰ νέα προσπάθεια τῶν ἀντιπάλων του τὸν ἀνιχνετοποίησε ἐντελῶς. Πέταξε τὸ ἀνώφελο ὅπλο του καὶ προσπάθησε νά τὰ βγάλῃ πέρα μὲ γροθιὲς καὶ κλωτσιές. "Ένα χτύπημα μὲ τὸ πλάϊ ἐνὸς σπαθιοῦ στὸ κεφάλι τὸν ἔκανε νά χάσῃ τίς αἰσθήσεις του. Ὁ κυρίαρχος τῆς ζούγκλας γονάτισε καὶ σωριάστηκε χάμω.

---Μὴν τὸν σκοτώσετε! φώναξε ὁ ἀρχιληστής. Δέστε τὸν μονάχα γερά!

Σὲ λίγες στιγμὲς ὁ αυτοκράτορας, ἡ κόρη του καὶ ὁ Ταρζάν ἦσαν δεμένοι πισθάγκωνα.

ΣΤΟ ΚΡΗΣΦΥΓΕΤΟ ΤΩΝ ΛΗΣΤΩΝ

ΑΦΟΤ λεηλάτησαν τὴν πόλι, οἱ ληστὲς ἔβλαν φωτιά στὸ παλάτι καὶ πῆδηξαν πάλι στὶς σέλες τῶν ἀλόγων τους. "Εχοντας χάσει ἀρκετοὺς ἀνδρες, ἡ ὀρδή, ἀπομακρύνθηκε μὲ καλασμοὶ ἀπὸ τὴν πόλι. Μετέφεραν μαζί τους, τὸν αυτοκράτορα, τὴν Λούλινγκ καὶ τὸν Ταρζάν. Τοὺς ἔχχαν δεμένους πισωκάπουλα πάνω σὲ τρία ἄλογα. Χωρὶς νά σταματήσουν καθόλου, διέσχισαν τὴν κοιλάδα καὶ κατόπι πῆχαν στὴν περιοχὴ τῶν δασῶν. "Ετρεξαν ὅλη μέρα καὶ δὲν σταμάτησαν παρὰ τὸ βράδυ. Τὸ πρῶτὸ πῆγαν ἓνα μονοπάτι, πὺν μόνον αὐτοὶ ἤξεραν καὶ πὺν ὡδηγοῦσε στὸ κρησφύγετό τους. "Εκεῖ, κα-

ταμεσής της ζούγκλας, στην πλαγιά του βουνού, ξεκαβαλλίκεψαν κι' έκαναν ένα πολύωρο συμβούλιο.

Όταν τελείωσε, ο Τσάνγκ - Λούν φώναξε έναν από τους άνδρες του και τον διέταξε να πάη στην πρωτεύουσα της χώρας και να ζητήσει τὰ λύτρα για τὸν αὐτοκράτορα και τὴν κόρη του. 'Ο ληστής πήδηξε πάνω σ' ένα ἄλογο και δὲν ἄργησε νὰ ἔξαφανιστῇ μέσα στὸ δάσος.

Τότερα, ὁ ἀρχηγὸς τὸν κακοποιῶν πῆγε νὰ βοῇ τοὺς αἰχμαλώτους του, ποὺ ἦταν σὲ κακὰ χάλια. Μὲ σταυρωμένα χέρια, στάθηκε μπροστὰ στὸν Ταρζάν. Ἐξήτασε λίγη ὥρα τὸν πιθηκάνθρωπο και κατόπι ἔσκασε στὰ γέλια.

---Σκότωσες μόνος σου περισσότερους ἐχθρούς, ἀπ' ὅσους σκότωσαν ὅλοι οἱ φύλακες τοῦ παλατιοῦ μαζί, τοῦ εἶπε. Θάπρεπε νὰ σὲ τιμωρῶσω, νὰ σὲ κοιματιάσω, νὰ σὲ δάλω μέσα σὲ καφτὸ λάδι. Μοῦ ἄρεσε ὅμως ἡ παλληκαριά. Σοῦ δίνω χάρι. Μάλιστα κατὶ καλύτερο σὲ ὀνομάζω ὑπασπιστὴ τοῦ Τσάνγκ - Λούν. Μαζὶ μὲ σένα τίποτα δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ μᾶς ἀντισταθῇ θὰ γίνουμε οἱ κυρί-αρχοι τῆς χώρας. Ἐ, τί λές;

Ἄντ' ὁ Ταρζάν κῦτταξε στὰ μάτια τὸν ληστή:

---Σὲ εἶδα τί ἔκανες, τοῦ ἀπάντησε, Σκοτώνεις τὶς γυναῖκες και τὰ παιδιά. Δὲν εἶσαι παρὰ ἓνα κτήνος. Ποτὲ δὲν θὰ δεχτῶ νὰ πολεμήσω γιὰ σένα. Βασάνισέ με, ἂν θέλῃς, μοῦναι ἀδιάφορο!

Ἄντ' ὁ ληστὴς ἔτριξε τὰ δόντια του. Τὰ μάτια του ἔβγαζαν ἀστραγές.

---Πάρτε τον! οὐρλιαξε. Ἄφοῦ ἀρνεῖται τὴ φιλία μου, ἂς πεθάνῃ! Εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνος γιὰ νὰ τοῦ χαρίσω τὴ ζωή!

Παρὰ τὶς προσπάθειές του, ὁ Ταρζάν δὲν κατάφερε νὰ σπάσῃ τὰ σκοινιά, ποὺ ἦταν δεμένους. Γιὰ νὰ τὸ σκάσῃ δὲν μποροῦσε νὰ γίνῃ λόγος. Οἱ λη-στὲς θὰ τὸν ἔπιαναν ἀμέσως.

---Ἐμπρός, μὴ χασομεράτε! φώναξε ὁ ἀρχιλη-στὴς. Θὰ τοῦ πάρω μόνος μου τὸ κεφάλι.

Ἡ Λούλινγκ πλησίασε τὸν πατέρα της και σκύδοντας στὸ γέρο, τοῦ εἶπε μερικὰ λόγια στ' αὐτή.

Ἄντ' ὁ Σάτ Σοὺν Τάι ἔκανε νόημα στὸν ἀρχηγὸ τὸν ληστῶν.

---Τσάνγκ - Λούν, ἄρχισε μὲ γλυκεῖα φωνή. Ἔ-χουσες ἀρκετὸ αἷμα. Ἄφησε αὐτὸν τὸν ξένο. Ὁ-ρισε ἐσὺ τὴν τιμὴ τὸν λύτρων. Θὰ σὲ πληρώσω ἀπὸ τὸ προσωπικὸ μου ταμεῖο.

---Πῆρα πιά τὴν ἀπόφασί μου, γούλλισε ὁ λη-στὴς. Ὁ φίλος σου θὰ πεθάνῃ ἀπὸ τὸ ἴδιο μου τὸ χέρι. Ἐγὼ πιά περισσότερο χρυσάφι ἀπ' ὅσο μοῦ χρειάζεται κι' ἂν ἀφίσω αὐτὸν τὸν λευκὸ ἐλεύθερο, θὰ βελήσω ἐκδικηθῇ.

Ὁχι μακριὰ ἀπὸ κεῖ βρισκόταν ἓνας κομμένος κορμὸς δέντρου. Οἱ ληστὲς ἀνάγκασαν τὸν Ταρ-ζάν νὰ γονατίσῃ και ν' ἀκουμπήσῃ τὸ κεφάλι του πάνω στὸν κορμὸ τοῦ δέντρου. Ἄντ' ὁ Τσάνγκ - Λούν,

μὲ τὸ πρόσωπο συσπασμένο, σήκωσε τὸ σπαθὶ του κι' ἐτοιμάστηκε νὰ χτυπήσῃ. Ἡ Λούλινγκ ἔκλει-σε τὰ μάτια της γιὰ νὰ μὴν παραστῇ στὴ θανά-τωσι ἐκείνου ποὺ ἀγαποῦσε.

ΕΝΑΣ ΤΡΟΜΕΡΟΣ ΒΡΥΧΗΘΟΣ

ΕΚΕΙΝΗ τὴ στιγμὴ ἀντήχησε ἓνας τρομερὸς βρυχηθμός, ποὺ τὸν ἀκολούθησαν φτερουγι-σματα τρομαγμένων πουλιῶν.

---Τὰ λιοντάρια! οὐρλιαξε ὁ Τσάνγκ - Λούν ἀφίνοντας τὸ σπαθὶ του. Φύγετε!

Οἱ ληστὲς σκόρπισαν πρὸς ὅλες τὶς διευθύνσεις.

Ἄντ' ὁ Ταρζάν ἀνασήκωσε τὸ κεφάλι του. Μπροστὰ του, ἀνάμεσα στὰ κλαδιά, διέκρινε τρία λιοντάρια ποὺ τὸν κῦτταζαν. Μὲ μιὰ κίνησι τὰ λιοντάρια θὰ ὀρ-μοῦσαν ἐπάνω του γιὰ νὰ τὸν σπαράξουν. Στὸ μεταξύ, ἄκουσε δῆματα πίσω του. Ὁ πιθηκάνθρω-πος δὲν τόλμησε νὰ στραφῇ.

---Θάρρος, Ταρζάν, εἵμαστε ἐδῶ, μονομύρισε μιὰ φωνή.

Ἄντ' ἡ φωνή, ὅπως οἱ ληστὲς, ὁ Σάτ Σοὺν Τάι και ἡ κόρη του, εἶχαν μείνει γιὰ νὰ βοηθῇ-σουν τὸ φίλο τους. Μὲ χέρια ποὺ ἔτρεμαν προσπά-θησαν νὰ λύσουν τὰ δεσμά του. Μὰ τὸ σκοινὶ δὲν λύνονταν κι' ἐκεῖνοι δὲν εἶχαν μαχαίρι γιὰ νὰ τὸ κόψουν. Τὰ λιοντάρια μούγκρισαν ξανά. Εἶ-χαν χαμηλώσει τὰ πιασὰ τους πόδια, ἦταν ἔτοι-μα νὰ πηδήξουν. Ὁ Ταρζάν ἔβαλε ὅλη του τὴ δύναμι, οἱ μῦς του τεντώθηκαν. Ὁ αὐτοκράτο-ρας και ἡ κόρη του ἔκαναν πίσω γιὰ νὰ μὴν τὸν ἐμποδίζουν. Τὰ σκοινιά ἔμπαιναν μέσα στὸ κρέας του, αἷμα ἔτρεχε ἀπὸ τὰ μπράτσα του. Τέλος, μὲ μιὰ ὕστατη προσπάθειο, λευτερώθηκε. Τὰ δεσμά του ἔσπασαν μ' ἓναν ξερὸ κρότο. Χωρὶς νὰ χάσῃ οὔτε στιγμὴ, ὁ Ταρζάν στράφηκε, μάζεψε τὸ μα-χαίρι του ποὺ εἶδε πάνω σὲ μιὰ τοῦφα ἀπὸ χόρ-τα, και τῶρα, ξανά στὴ θήκη του και πλησίασε τοὺς φίλους του.

---Ἀφήστε με νὰ κάνω ὅ,τι νομίζω, τοὺς εἶπε. Μὴ φοβόσαστε.

Μὲ τὸ ἀριστερό του χέρι φορτώθηκε στὴν πλά-τη του τὸν γέρο αὐτοκράτορα και μὲ τὸ δεξιὸ του ἄρπαξε τὴ Λούλινγκ και τὴ σήκωσε ἀπὸ κάτω. Τὰ λιοντάρια ἦταν ἔτοιμα κι' ὅλας νὰ ἐπιτεθοῦν. Ὁ Ταρζάν ὥρμησε πρὸς ἓνα δέντρο.

Τὰ ἄγρια θηρία ἔτρεξαν ἐπὶ πρὸς του. Ὁ πιθη-κάνθρωπος διπλασίασε τὴν ταχύτητά του. Ὁ αὐ-τοκράτορας και ἡ κόρη του τοῦ φαίνονταν σάν πούπουλα. Ὁταν ἔφθασε κοντὰ στὸ δέντρο, ἀνα-μέτρησε τὴν ἀπόστασι ποὺ τὸν χωρίζε ἀπὸ τὸ πιὸ χαμηλὸ κλαδί.

---Πιαστήτε ἀπ' τὸ λαμό μου, εἶπε στὴ Λούλινγκ, σὰς ἀφίνω.

Τὴ στιγμὴ ποὺ τὰ λιοντάρια θὰ ἔπεφταν ἐπάνω

του, πήδηξε στὸν ἀέρα καί, μὲ τὸ ἐλεύθερο χέρι του κατῶρθωσε νὰ χρεμαστῇ ἀπὸ τὸ κλαδί. Ὁ αὐτοκράτορας καὶ ἡ κόρη του κατῶρθωσαν νὰ πιστοῦν κι' αὐτοὶ καὶ νάνέθουν πάνω στὸ δέντρο. Ἐνα ἀπὸ τὰ λιοντάρια πήδηξε κι' αὐτό, μὰ ὁ Ταρζάν μπόρεσε νάποφύγῃ τὸ φοβερὸ χτύπημα τοῦ ποδιοῦ του. Ὁ Σάτ Σούν Τάι ἔκοψε τότε ἀπὸ τὸ δέντρο μιὰ μεγάλη σκληρὴ καρύδα καὶ τὴν ἔριξε μ' ὅλη του τὴ δύναμι πάνω στὸ κεφάλι τοῦ θηρίου πὺ ὀπισθοχώρησε μουνγκρίζοντας. Τότε ὁ Ταρζάν μπόρεσε κι' αὐτὸς νάνέθῃ πάνω στὸ δέντρο.

---Ταρζάν, εἶπε ὁ μονάρχης στὸ φίλο του, μᾶς ἔσωσες τὴ ζωὴ, δὲν ξέρω ὅμως ἂν θὰ μπορέσουμε νὰ γλυτώσουμε ὡς τὸ τέλος. Τὰ ξέρω τὰ λιοντάρια. Θὰ μείνουν στὴ ρίζα τοῦ δέντρου, ὥσπου, σπρωγμένοι ἀπὸ τὴν πείνα, ἀναγκαστοῦμε νὰ κατεβούμε.

---Κι' ἐγὼ τὰ ξέρω τὰ λιοντάρια, ἀπάντησε ὁ Ταρζάν γελώντας.

Βγάζοντας τὸ μαχαίρι του πήδηξε κάτω. Ἐνα ἀπὸ τὰ λιοντάρια χύμηξε πάνω του. Τὴ στιγμή πὺ νὰ θηρίο ὀρθωνόταν στὰ πιανά του πόδια γιὰ νὰ τὸν συντρίψῃ μὲ τὸν ὄγκο του, ὁ πιθηκάνθρωπος τοῦχωσε τὸ μαχαίρι στὴν καρδιά. Μετὰ ἦρθε ἡ σειρά τῶν δύο ἄλλων λιονταριῶν. Τὸ ἓνα μετὰ τὸ ἄλλο, ὁ κυρίαρχος τῆς ζούγκλας τὰ σκότωσε κι' αὐτὰ μὲ μιὰ καταπληκτικὴ δεξιότην. Γνώριζε καλά τὰ ἄγρια θηρία καὶ ἤξερε πῶς νὰ τὰ πολεμήσῃ. Ὅταν τέλειωσε τὸ κατόρθωμά του, σκούπισε ἥσυχά τὸ μαχαίρι του καὶ κατόπι βοήθησε τοὺς δύο φίλους του νὰ κατέβουν ἀπὸ τὸ δέντρο. Ὁ αὐτοκράτορας καὶ ἡ κόρη του ἦταν γεμάτοι θαυμασμὸ γιὰ τὸν λευκὸ ἄνθρωπο.

Ο ΤΣΟΝ ΦΑΝΓΚ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΕΚΔΙΚΗΘΗ

ΛΙΓΕΣ μέρες ἀργότερα, ὁ αὐτοκράτορας, ἡ κόρη του καὶ ὁ Ταρζάν ἔκαναν τὴ θριαμβευτικὴ εἰσδὸν τοὺς στὴν πρωτεύουσα τῆς χώρας. Ἐνα ἀπέραντο πλῆθος εἶχε συγκεντρωθεῖ πὺ ἐπευφημοῦσε μὲ ἀλαλαγμοὺς χαρᾶς τὸν αὐτοκράτορα καὶ τὴν κόρη του, γιατί εἶχαν γνωρίσει ζωντανοί. Μπροστὰ πῆγαινε ὁ Ταρζάν, πὺν τὰ κατορθώματά του εἶχαν γίνει γνωστά καὶ ὅλοι θαύμαζαν τὴ δυνατὴ κορμωσιά του. Τὴν ἐπομένη ἔγινε μιὰ μεγάλῃ γιορτῇ τὸ παλάτι καὶ ὁ Ταρζάν καθῆσε στὴν τιμητικὴ θέσιν ἀνάμεσα στὸν Σάτ Σούν Τάι καὶ τὴ Λούλινγκ.

Τὴν ἐπομένη κιόλας τὸ πρωί, μιὰ ἀντιπροσωπεία μ' ἐπικεφαλῆς τὸν Φάνγκ Τσόν Φάνγκ παρουσιάστηκε στὸν μονάρχη καὶ ζήτησε νὰ ἐφαρμοσθοῦν μ' ὅλη τους τὴν αὐστηρότητα οἱ ἱεροὶ νό-

μοι τῶν προγόνων τους. Ὁ Φάνγκ Τσόν Φάνγκ δὲν εἶχε συγχωρήσει τὸν Ταρζάν πὺ εἶχε προσελκύσει τὰ βλέμματα τῆς πριγκίπισσας. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς βασιλικῆς φρουρᾶς ἐπωφθαλμοῦσε νὰ παντρευτῇ τὴ Λούλινγκ. Διψοῦσε λοιπὸν γιὰ ἐκδίκηση καὶ σχεδίαζε νὰ ξεφορτωθῇ τὸν ἀντίζηλό του.

Ὁ κυρίαρχος τῆς ζούγκλας ὡδηγήθηκε μπροστὰ στὸν μονάρχη πὺν προστάθηκε ἀμέσως νὰ κατευθύνῃ τὴ μάχη πρὸς εὐνοϊκὴ γιὰ τὸ φίλο του κατεύθυνση.

---Κατὰ λάθος διάβηκες τὰ συνορά μας, δὲν εἶναι ἔτσι; τὸν ρώτησε.

Ὁ Ταρζάν μισοῦσε τὸ ψέμα. Ἀκόμα καὶ γιὰ νὰ σώσῃ τὴ ζωὴ του, δὲν θὰ ἐρχόταν ποτὲ σὲ σύγκρουσι μὲ τὴν ἀλήθεια.

---Ὁχι, μονάχα ἀπὸ περιέργεια πέρασα τὸ μεγάλο τεῖχος, ἀπάντησε.

---Ἄ, βλέπετε! ἀναφώνησε ὁ Φάνγκ Τσόν Φάνγκ. Ὁ ξένος ὠμολόγησε. Εἶναι ἓνας προδότης, ἓνας κατάσκοπος.

---Πῶς νὰ σκοτώσουμε ἓναν ἄνθρωπο, πὺ μᾶς ἔσωσε τὴ ζωὴ, σ' ἐμένα καὶ στὴν κόρη μου; εἶπε ὁ αὐτοκράτορας. Ἀκόμα κι' ἂν εἶναι ἐνοχος, ἀποζημιώθηκε μὲ τὸ θάρος του.

---Ὁ νόμος εἶναι ρητὸς! ἐδήλωσαν τὰ μέλη τῆς ἀντιπροσωπείας, πὺν εἶχαν πληρωθῇ ἀπὸ τὸν Φάνγκ Τσόν Φάνγκ.

Μὲ δάκρυα στὰ μάτια, ὁ γέρος σηκώθηκε καὶ πλησίασε τὴ Λούλινγκ.

---Εἶναι χαμένος, εἶπε.

Ἡ νέα σκέφτηκε λίγο κι' ὕστερα μὲ πρόσωπο πὺν ἔλαμπε ψιθύρισε κάτι στὸν πατέρα της.

Ὁ Σάν Σούν Τάι στράφηκε τότε πρὸς τὰ μέλη τῆς ἀντιπροσωπείας καὶ τοὺς πολεμιστὲς πὺν ἦταν συγκεντρωμένοι στὴ μεγάλη αἶθουσα τοῦ παλατιοῦ, ἀκούμπησε τὸ χέρι του πάνω στὸν ὄμο τοῦ Ταρζάν καί, μὲ φωνὴ πὺν ἔτρεμε ἀπὸ τὴ συγκίνηση, ἐδήλωσε:

---Οἱ πρόγονοί μας μᾶς κληρονόμησαν ἓναν δικαιο νόμο, μᾶς ἐδίδαξαν ὅμως ἐπίσης, ὅτι δὲν πρέπει νὰ φερνομάστε μὲ ἀχαριστία σὲ κείνους πὺν μᾶς κάνουν ἓνα καλὸ. Λίγη σημασία ἔχει, ἂν αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος εἶναι λευκὸς ἢ κίτρινος. Ἐγὼ ἓνα μεγάλο χρέος ἀπέναντί του. Θὰ τοῦ τὸ ἀνταποδώσω ἐπὶ τόπου. Ἀπὸ αὐτὴ τὴ στιγμή νιοθετῶ τὸν Ταρζάν, τὸν κάνω παιδί μου. Ἀπὸ δῶ κι' ἐμπρὸς ὁ σωτήρας μας δὲν δὲν εἶναι πιά ἓνας ξένος. Γίνεται πολίτης τῆς χώρας μας κι' ἐπομένως ὁ νόμος δὲν ἔχει πιά ἰσχύ γι' αὐτόν.

Ἐνας ἀλαλαγμὸς χαρᾶς ἀντήχησε μέσα στὴν αἶθουσα. Μονάχα ὁ Φάνγκ Τσόν Φάνγκ καὶ οἱ συνεργάτες του ἔμειναν σιωπηλοί. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς φρουρᾶς δὲν ἔδειχνε, ὅτι εἶχε τὴ διάθεσι νὰ παραιτηθῇ ἀπὸ τὸ σχέδιό του.

ΕΝΑΣ ΚΑΙΝΟΤΥΓΙΟΣ ΚΙΝΔΤΝΟΣ

Ο ΓΕΝΤΟ ΒΛΕΠΕΙ ΤΗΝ ΕΚΡΗΙ

ΣΤΟ ΜΕΤΑΕΤ, ένας καινούργιος κίνδυνος άπειλούσε τη χώρα. Στά σύνορα της αυτοκρατορίας ζούσε μία άγρια φυλή, οι 'Αγιοί, που είχε γι' άρχηγό τόν Γέντο, έναν άνθρωπο σκληρό και φιλόδοξο. 'Ο Γέντο, από χρόνια περίμενε την κατάλληλη ευκαιρία για νά εισβάλει στους πλουσίους γειτόνους του.

Στήν πρωτεύουσα ζούσε ένας γέρο άλχημιστής, ο Λού, - Βάν, πού μέρα νύχτα σκυμμένος σε σοφά βιβλία και άνακατεύοντας συνεχώς διάφορα ύλικά, άναζητούσε μία σύνθεση, πού θα συνετάραζε όλη τη χώρα. Και πραγματικά, ένα πρωί έβγαλε μία κραυγή χαράς. Είχε πετύχει εκείνο πού ήθελε. Τρέχοντας όσο του επέτρεπαν τά γεροντικά του πόδια, πήγε στο παλάτι και άνήγγειλε στον αυτοκράτορα την καταπληκτική του εφεύρεση.

Σε λίγο κήρυκες γυροφύσαν σε όλη την πόλι και φώναζαν, ότι ο αυτοκράτορας, προς τιμή του Ταρζάν, θα προσέφερε στο πλήθος ένα μοναδικό θέαμα.

'Ο Λού - Βάν έβαλε νά κουβαλήσουν ένα μεγάλο σακκι στην κορυφή του λόφου, πού εδέσποζε στην πόλι κι' έρριξε τό περιεχόμενό του στην κουφάλα ενός δράχου, άναψε, ένα μακρό φυτίλι και ξανακατέθηκε γρήγορα. Είχε νυχτώσει. Οι κάτοικοι, συγκεντρωμένοι στη μεγάλη πλατεία, κύταζαν τό λόφο κι' άναρωτιόντουσαν μήπως ο γέρο σοφός θέλησε νά τους κοροϊδέψει.

Ξαφνικά, μία γιγάντεια λάμψη φώτισε τόν ουρανό και σε λίγα δευτερόλεπτα μία δυνατή έκρηξη τράνταξε τά σπίτια.

---'Ο λόφος τινάχτηκε στον άέρα! φώναξαν οι θεατές.

Πολλοί δάλθηκαν νά τρέχουν προς όλες τις διευθύνσεις, άλλοι χειροκρότησαν.

---Τί σημαίνει αυτή ή έκρηξη; ρώτησε ο Ταρζάν πλησιάζοντας τόν άλχημιστή. 'Εσείς την προκαλέσατε;

---Και θέβαια, αγαπητέ μου φίλε, εξήγησε ο γέρος, και είμαι πολύ περήφανος γι' αυτό. Είκοσι πέντε χρόνια άναζητώ τό μυστικό της σατανικής σκόνης. Κυττάζετε, είπε βγάζοντας από ένα σακουλάκι μία μαύρη σκόνη, μ' αυτό εδώ μπορώ νά τινάξω ένα σπίτι.

---Δέν μου άρέσουν πολύ αυτές οι εφευρέσεις, είπε ο κυρίαρχος της ζούγκλας. Μου θυμίζουν λίγο τούς Εύρωπαίους, αυτούς τούς δήθεν πολιτισμένους, πού είναι τόσο περήφανοι για τά πυροβόλα τους όπλα.

ΠΑΝΩ ΑΠΟ τό δουνό, πέρα από τό μεγάλο τείχος, ο Γέντο και οι πολεμιστές του είχαν παρακολουθήσει τό γιγάντιο πυροτέχνημα... Οι 'Αγιοί νόμισαν στην άρχη, ότι έπρόκειτο για έκρηξη ήφαιστείου, μά ο Γέντο ήξερε ότι δέν ήταν αυτό.

---Νά, είπε στους άνδρες του, ή εκδήλωσι της δυνάμεως. 'Οποιος κατέχει τό μυστικό της μπορεί νά βασιλέψει πάνω στον κόσμο. 'Από αύριο θα έπιτεθοίμε Σάτ Σούν Τάι. Θα πάρουμε όχι μονάχα τό πλούτι του, μά και τη μαγική σκόνι και θα γίνουμε οι κυρίαρχοι του σύμπατος.

Τήν άλλη μέρα τό πρωί, ο Γέντο πέρασε τό μεγάλο τείχος μαζί με χιλιάδες πολεμιστές, σ' ένα σημείο, πού δέν υπήρχαν φρουροί. Πριν άρχίση την επίθεσι, μάζεψε τούς άξιωματικούς του και τούς είπε:

---Πρέπει νά ενεργήσουμε γρήγορα. Θα καταστρέψουμε τά πάντα στο πέραςμά μας για νά σκορπίσουμε τη φοβή στην καρδιά του έχθρου. Δέν θα συναντήσουμε σοβαρή αντίστασι. Θα δίδουμε ίσια στην πρωτεύουσα. Σε όκτω μέρες θα είναι στα χέρια μας. 'Εμπρός, για την κατάκτησι του κόσμου!

Και ο μεγάλος μαύρος στρατός ξεκίνησε. 'Ενας λόχος τών συνόρων, πού προσπάθησε νά φέρη αντίστασι ξεπαστρεύτηκε δλόκληρος. Κάθε μέρα σημείωνε μία καινούργια έπιτυχία τών έπιδρομένων. Τά χωριά καίγονταν. Οι κάτοικοι και τά ζώα τους σφάζονταν. Τά ερείπια συσσωρευόνταν. Οι 'Αγιοί πετσόκοβαν όλους τούς αιχμαλώτους. 'Ενας Κινέζος ώστόσο κατάφερε νά διαφύγη κι' έτρεξε για νά δώση τό σύνθημα του συναγερμού στην πρωτεύουσα. 'Εφθασε, μισοπεθαμένος και παρουσιάστηκε άμέσως στον αυτοκράτορα.

---Μεγαλειότατε, είπε, οι 'Αγιοί έχουν καταλάβει τη μισή αυτοκρατορία.

---Στρατηγέ Φάνγκ! είπε ο μονάρχης στον άρχηγό του στρατού του, ή ώρα είναι κρίσιμη, πρέπει νά κινητοποιήσετε τούς άνδρες σας.

---Μεγαλειότατε, είπε ο άξιωματικός, αυτοί μόλις πού ξέρουν νά χρησιμοποιούν τό σπαθί. Πώς θα πολεμήσουν, πώς θάντιμετωπίσουν τις άγριες όρδές; Γιατί νά τούς εκθέσουμε σ' ένα άνοητο μακελιό. Είναι καλύτερα νά συνεννοηθούμε με τόν έχθρο και νά δεχτούμε τούς όρους του.

'Ο Ταρζάν, πού ήταν μπροστά στη σύζητησι, ώργιστηκε.

---'Όταν έχη κανείς όπλα, άμύνεται, είπε. Δέν θα υποκλιθίτε μπροστά σε μία όρδη από άγρίους, πού θα σας αιχμαλωτίση όλους. Πολεμήστε, ακόμα κι' αν πρόκειται νά σκοτωθίτε μέχρι τόν τελευταίο.

Τὰ λόγια αὐτὰ ἔδωσάν θάρρος στὸν Σάτ Σοὺν Τάι.

—Ταρζάν, εἶπε, εἶσαι γενναῖος. Δοκίμασα κι' ἑλ-
λας τὴν ἀξία σου. Σοὺ ἀναθέτω τὴν ἀρχηγία τοῦ
στρατοῦ μου. Ὁ στρατηγὸς Φάνγκ θὰ σέ βοηθή-
σῃ μὲ τίς γνώσεις του. Πήγαινε, παιδί μου καὶ
σῶσε τὸ θρόνο μας.

Πληγωμένος ἀπὸ τὴν ἀπόφασί τοῦ μονάρχη, ὁ
στρατηγὸς ἔσφιξε τίς γροθιές του. Δὲν ἄφησε νὰ
φανῇ ὅμως ἡ δυσἀρέσκειά του. Συγκρατήθηκε,
διαβλέποντας ἤδη στὸν πόλεμο μιά εὐκαιρία γιὰ
νὰ ἐκδικηθῇ τὸν ἀντίπαλό του.

Η ΓΕΝΝΑΙΟΤΗΤΑ ΗΤΤΑΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΔΟΣΙΑ

Η ΠΡΩΤΗ σύγκρουσι ἀνάμεσα στ' αὐτοκράτο-
ρικά στρατεύματα καὶ τοὺς Ἀγιοὺ ἔγινε σὲ
μιά ἐκτεταμένη πεδιάδα. Ἡ μάχη ὑπῆρχε φονικώ-
τατη καὶ γιὰ τίς δυὸ παρατάξεις. Στὴν ἀρχὴ ἐ-
πετέθησαν οἱ Ἀγιοὶ μὲ τέτοια ὁρμή, πού οἱ Κινέ-
ζοι ἀναγκάστηκαν νὰ τὸ βάλουν στὰ πόδια. Μὰ
ὁ Ταρζάν τοὺς σταμάτησε, τοὺς ἔδωσε θάρρος,
τοὺς ἐμψύχωσε καὶ οἱ Κινέζοι, ἔπειτ' ἀπὸ λίγες,
ὥρες, ἀντεπετέθησαν, χωρὶς ὅμως νὰ καταφέρουν
νὰ κλονίσουν τὸν ἔχθρό. Ὅταν βράδυνε κανένας
δὲν εἶχε νικήσει.

Τώρα ἔχει νυχτώσει. Οἱ στρατιῶτες τοῦ Σάτ
Σοὺν Τάι ξεκουράζονται γύρω ἀπὸ τίς φωτιές
πού ἔχουν ἀνάψει. Ἡ πεδιάδα εἶναι σπαρμένη πτώ-
ματα καὶ πληγωμένους πού βογγοῦν. Τὰ τσακάλια
οὐρλιάζουν μέσα στὸ σκοτάδι. Ὁ Ταρζάν πη-
γαίνει πρὸς ὅλες τίς μεριές τοῦ στρατοπέδου, μι-
λάει μὲ τοὺς στρατιῶτες, τοὺς δίνει κουράγιο.
Στέλνει ἐπίσης ἀγγελιοφόρους στὸν αὐτοκράτορα
καὶ ζητάει ἐνισχύσεις.

Μὰ ἓνα κολοβὸ φίδι σχεδιάζει μέσα στὴν νύχτα
τὴ συντριβὴ του. Εἶναι ὁ στρατηγὸς Φάνγκ Τσὸν
Φάνγκ. Χωρὶς νὰ τὸν ἀντιληφθῇ κανένας ἀπο-
μακρύνεται ἀπὸ τὸ στρατόπεδο καὶ πηγαίνει στὸ
στρατόπεδο τῶν Ἀγιοῦ. Ξέρει τὴ γλώσσα τους
καὶ ζητάει ἀπὸ τοὺς σκοποὺς νὰ τὸν ὀδηγήσουν
στὸν Γέντο. Ὅταν βρίσκεται μπροστὰ στὸν ἀρ-
χηγὸ τῶν ἀγρίων τοῦ λέει:

—Ἐχασες πολλοὺς ἀνδρες σήμερα. Ἄν δὲν
μ' ἀκούσης, αὔριο μπορεῖς νὰ χάσῃς τὴ ζωὴ σου.
Ἐγὼ θὰ σέ βοηθήσω νὰ νικήσῃς ὑπὸ τὸν ὄρο νὰ
σκοτώσῃς τὸν μεγάλο λευκὸ ἄνθρωπο καὶ νὰ μὲ
ἀνακηρύξῃς αὐτοκράτορα στὴ θέσι τοῦ γέρο Σάτ
Σοὺν Τάι. Στὴν κρίσιμη στιγμή τῆς μάχης, ἐγὼ
θὰ ἀποσύρω τίς δυνάμεις μου.

Ὁ μαῦρος βάλθηκε νὰ γελάει.

—Φάνγκ μπορεῖς νὰ βασίσειςαι σὲ μένα, εἶπε.
Μὰ ὁ Γέντο θὰ καθίσῃ στὸ θρόνο τοῦ αὐτοκράτο-

ρα. Ἐσὺ θὰ γίνῃς ἀντιβασιλεὺς στὶς νότες ἐπαρ-
χίες.

Ὁ Φάνγκ δέχτηκε κάνοντας τὸν ὑπολογισμό ὅτι
ἀργότερα θὰ μπορούσε ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὸν Γέν-
το καὶ νὰ γίνῃ αὐτοκράτορας.

Ὅταν φώτισε πάνω στὸ πεδίο τῆς μάχης, τὰ
δέλη ἀρχισαν νὰ σφυρίζουν. Ὁ Ταρζάν κύττα-
ξε μὲ ἀγωνία τὸν ὁρίζοντα. Οἱ ἐνισχύσεις πού εἶ-
χε ζητήσει δὲν ἔρχονταν. Κάτω ἀπὸ ἓναν καντερό
ἥλιο, οἱ δυὸ στρατοὶ βάδισαν ὁ ἓνας ἐναντίον
τοῦ ἄλλου. Ὁ Ταρζάν εἶχε ἀναπτύξει τοὺς Κινέ-
ζους σὲ μικρὲς ὁμάδες ὥστε νὰ εἶναι ἀνάμικτες
καὶ νὰ ἐπιτίθενται ἐναντίον τῶν συγκεντρωμένων
μαζῶν τῶν μαῦρων. Πραγματικά, οἱ ὁμάδες αὐ-
τὲς χτύπησαν ἀνέλεπτα τοὺς Ἀγιοὺ καὶ τοὺς
προκάλεσαν μεγάλες ἀπώλειες. Ἡ διάλυσί τους
ἦταν πιά ζήτημα χρόνου. Τότε ὁ Ταρζάν διέτα-
ξε τὸν Φάνγκ πού εἶχε βάλει ἐπικεφαλῆς τῶν
ἐφεδρειῶν, νὰ προχωρήσῃ γιὰ νὰ σαρώσῃ τὸν
ἐχθρό. Ὁ Φάνγκ ὅμως ἀντὶ νὰ διατάξῃ ἐπιθεσι,
διέταξε ὀπισθοχώρησι γιὰ τὴ δημιουργία ἡθῆς
δεύτερης γραμμῆς ἀμύνῃς. Ταυτόχρονα ὁ Γέντο
διέταξε τίς δικές του ἐφεδρεῖες νὰ ριχτοῦν στὴ
μάχη. Ὁ Ταρζάν δὲν ἦταν πιά κύριος τῆς κατα-
στάσεως. Ἀποθαρορμένοι οἱ ἄνδρες τοῦ ἀρχισαν
νὰ σκορπίζουν. Ἐχαν πιστέψῃ στὴ νίκη καὶ τώρα
ἔβλεπαν νὰ προδίδωνται ἀπὸ τοὺς δικούς τους.

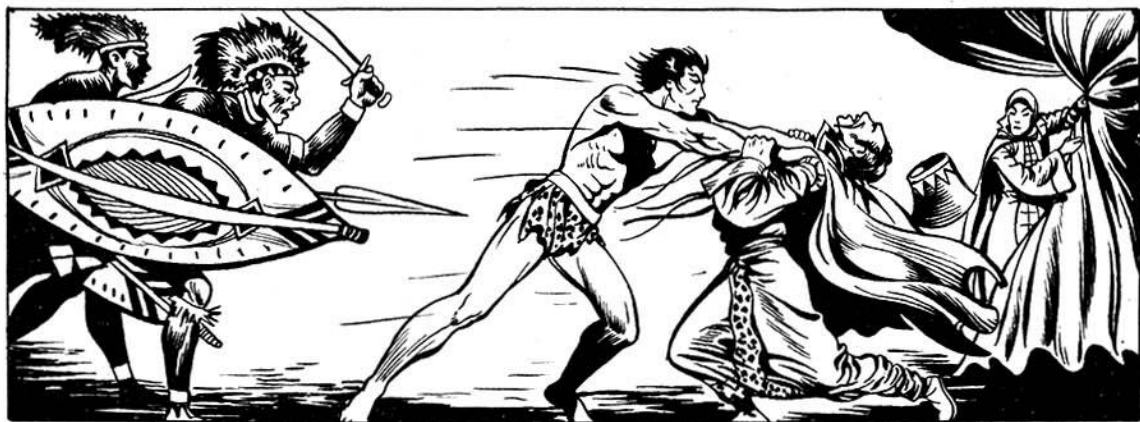
Ὁ Ταρζάν βρέθηκε σὲ μιά στιγμή μόνος του
μὲ μερικὸς πιστοὺς περιγκλωμένους ἀπὸ λυσσα-
σμένους μαῦρους. Τὸ ἄλογό του, πληγωμένο, σω-
ριαστέον κάτω νεκρό. Πάνω ἀπὸ ἑκατὸ Ἀγιοὶ
χύμηξαν πάνω στὸν κυρίαρχο τῆς ζούγκλας καὶ
θὰ τὸν κομμάτιαζαν ἂν δὲν ἀκουγόταν, ἡ βροντώδι-
κη φωνὴ τοῦ Γέντο:

—Μὴν τὸν σκοτώνετε. Πρέπει πρῶτα νὰ τὸν
βασανίσωμε.

Σὲ λίγες ὥρες οἱ μαῦροι συνέχισαν τὴν πορεία
τους πρὸς τὴν πρωτεύουσα. Ἡ εἶδησι γιὰ τὴν
ἥττα τῶν κινεζικῶν στρατευμάτων εἶχε φθάσει
γρήγορα ἐκεῖ, καὶ ὁ αὐτοκράτορας μὲ τὴν κόρη
του καὶ ὅσους στρατιῶτες τοῦ εἶχαν ἀπομείνει
ἐγκατέλειψε τὸ παλάτι καὶ κατέφυγε στὸ δάσος.

Τὴν ἐπομένη ἀπὸ τὴν ἀφίξί τους, ὁ Γέντο καὶ ὁ
Φάνγκ κάλεσαν τὸ λαὸ σὲ συγκεντρωσι στὴ μεγάλη
πλατεία γιὰ νὰ τοὺς προσφέρουν ἓνα μοναδικὸ
θέαμα: Τὴν ἐκτέλεσι τοῦ πιθηκάνθρωπου.

Ὅταν χτύπησαν τὰ τύμπανα, οἱ στρατιῶτες ἐφε-
ραν δεμένο χεροπόδαρα τὸν Ταρζάν. Τὸ πλῆθος ἔ-
βλεπε μὲ λύπη τὸν τὸν γενναῖο παλληκάρη, πού ἐπρό-
κειτο νὰ πεθάνῃ. Οἱ στρατιῶτες τοῦ ἔλυσαν τὰ
σκοινιά καὶ τὸν ἄφησαν μπροστὰ σ' ἓνα μεγάλο τοί-
χο. Ἀπέναντί του, σὲ ἀπόστασι εἰκοσι μέτρων,
στάθηκαν δέκα ἀπὸ τοὺς καλύτερους πολεμιστὲς
τῶν Ἀγιοῦ, πού κρατοῦσαν δόρυτα μὲ χοντρές σι-
δερένιες αἰχμές.

Ὁ πρῶτος στρατιώτης προχώρησε ἕνα δῆμα κι' ἔφριξε μ' ὅλη του τὴ δύναμι τὸ δόρυ του ἐναντίον τοῦ Ταρζάν. Ὁ πιθηκάνθρωπος ἔκανε μιὰ κίνηση στὰ πλάγια καί, μὲ καταπληκτικὴ δεξιότητι, ἄρπαξε τὸ ὄπλο στὸν ἀέρα. Μιὰ κραυγὴ θαυμασμοῦ ἔξφυγε ἀπὸ τὸ πλῆθος. Ὁ Ταρζάν, χωρὶς νὰ χάσῃ οὔτε στιγμή, πέταξε πίσω τὸ δόρυ καὶ τρύπησε πέτρα γιὰ πέτρα τὸν στρατιώτη πού τοῦ τὸ εἶχε ρίξει. Οἱ ἄλλοι Ἀγιοὶ προσπάθησαν νὰ τὸν ἐκδικηθοῦν, μὰ τὰ χέρια τους ἔτρεμαν καὶ δὲν πέτυχαν τὸ ζωντανὸ στόχο τους. Ἐξ ἄλλου ὁ Ταρζάν ἦταν ἥδη ἐκτὸς βολῆς. Σπάζοντας τὸν κλοιὸ τῶν στρατιωτῶν πού συγκρατοῦσαν τὸν κόσμο, εἶχε ὁρμήσει στὴ μέση τοῦ πλῆθους. Οἱ κάτοικοι παραμέρισαν γιὰ νὰ τὸν ἀφήσουν νὰ περάσῃ καὶ κατόπιν ξανάκλεισαν τὶς σειρὲς. Οἱ στρατιῶτες δὲν μπόρεσαν νὰ τὸν καταδιώκουν. Ὁ πιθηκάνθρωπος γινώριζε θαυμάσια τὴν πόλι. Τῶσκάσε ἀπὸ τὶς στέγες τῶν σπιτιῶν καὶ κατέφυγε στὸ δάσος.

Ο ΤΑΡΖΑΝ ΣΩΤΗΡΑΣ

Ο ΓΕΝΤΟ εἶχε μεθύσει ἀπὸ τὶς ἐπιτυχίες του. Μόλις ἐγκατεστάθηκε στὸ θρόνο τοῦ Σάτ Σούν Τάι, δὲν σκέφτηκε παρὰ νὰ ξεκινήσῃ γιὰ τὴν κατάκτησι τοῦ κόσμου. Θεωροῦσε τὸν ἑαυτὸ του ἀνίκητο. Ὡστόσο, γιὰ νὰ φέρῃ σὲ πέρας τὸ σκοπὸ του, ἔπρεπε ν' αὐξήσῃ σημαντικὰ τῆς δυνάμεϊ του. Ἀπέσπασε λοιπὸν τὸ μυστικὸ ἀπὸ τὸν Λού - Βάν κι' ἔβαλε τοὺς ἄνδρες του νὰ φτιάξουν μεγάλες ποσότητες ἀπὸ τὴ «μαγικὴ σκόνι».

Στὸ μεταξύ, ὁ Ταρζάν συγκροτοῦσε ἕνα δυνατό στρατό. Οἱ ληστὲς τοῦ βουνοῦ ἦρθαν μόνοι τους νὰ προσφέρουν τὴ βοήθειά τους γιὰ ν' ἀγωνιστοῦν ἐναντίον τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ. Ὁ Ταρζάν τοὺς ἔδωσε ἀμνηστία, εὐτυχισμένους πού ἀποκοῦσε μιὰ τόσο πολυτιμὴ συνδρομὴ. Μόλις ἔνοιωσε τὶς δυνάμεις του ἀρκετὲς, βάδισε ἐναντίον τῆς πρωτεύουσας μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ τὴν ξαναπάρῃ. Οἱ Ἀγιοὶ ἦταν ὀπλισμένοι μὲ σφεντόνες πού ἐξοριζαν κάψουλες γεμάτες μπαρούτι.

Μόλις τὰ κινέζικα στρατεύματα φάνηκαν μπροστὰ στὶς πύλες τῆς πόλεως, οἱ μαῦροι πολεμιστὲς ἔκαναν χρῆσι τοῦ καινουργιοῦ ὄπλου τους. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν τρομερὸ. Οἱ κάψουλες ἔπεφταν ἀνάμεσα στοὺς πολιορκητὲς καὶ ἔσκαγαν κομματιάζοντας τὰ κομμάτια. Ἐνα κομμάτι ἀπὸ πέτρα πέτυχε τὸν Ταρζάν στὸ μέτωπο κι' αὐτὸς ἔπεσε χάρμῃ ἀνάσθητος. Ὅταν συνῆλθε εἶδε τοὺς ἄνδρες του νὰ φεύγουν τρέχοντας. Τότε ἔδειξε, ὅτι ἦταν μεγάλος στρατηγός. Ἀντὶ νὰ προσπαθῇ νὰ συγκρατήσῃ τοὺς φυγάδες καὶ νὰ τοὺς ὀδηγήσῃ σ' ἕνα δέδαιο θάνατο, τοὺς ἀκολούθησε καὶ μετέβαλε τὴν ἀτακτὴ φυγὴ σὲ μιὰ κανονικὴ ὑποχώρησι πράγμα πού διατήρησε τὸ ἥθικὸ τῶν στρατιω-

τῶν του. Ὅταν γύρισε στὸ προστατευτικὸ δάσος, κατάλαβε ὅτι γιὰ τὴν ὥρα δὲν μπορούσε ν' ἀντιμετωπίσῃ τὸν ἐχθρὸ κατὰ μέτωπο. Ἀποφάσισε λοιπὸν νὰ καταφύγῃ στὴν πονηριά.

Βοηθούμενος ἀπὸ τὸ σκοτάδι, ἐγκατέλειψε τὸ καταφύγιό του. Λίγες ὥρες ἀργότερα, γλύστορησε ἀπαρηγόρητος στοὺς κοιμισμένους δρόμους τῆς μεγάλης πόλεως. Ἐξαπατώντας τοὺς σκοποὺς, δρασκέλισε ἕναν ἀπὸ τοὺς τοίχους τοῦ παλατιοῦ, πήδηξε μέσα στοὺς κήπους καὶ ἔκανε τὸ γύρο τοῦ οἰκοδομήματος ὥσπου ἀνακάλυψε ἕνα φωτισμένο παράθυρο. Πλησίασε. Ὁ Φάνγκ, ὁ θανάσιμος ἐχθρὸς του, εἶχε ἀρχίσει νὰ γδύνεται γιὰ νὰ ξαπλώσῃ. Ὁ Ταρζάν, χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸ, ἔδωσε ἕναν πῆδο, ἀνέβηκε στὸ παράθυρο καὶ ὥρμησε ἐναντίον τοῦ προδότη.

Ὁ Φάνγκ Τσὸν Φάνγκ ἔβγαλε ἕνα οὐρλιαχτό, πού ξύπνησε ὅλο τὸ παλάτι. Οἱ φρουροὶ κατέφθασαν στὸ δωμάτιο. Ὁ Ταρζάν ἀντιστάθηκε, σκότωσε τρεῖς ἢ τέσσερις μὲ τὸ μαχαίρι του, ἀλλὰ αὐτοὶ ἦταν πολλοὶ καὶ στὸ τέλος ἀναγκάστηκε νὰ παραδοθῇ.

—Αὐτὴ τὴ φορὰ, σὲ κρατῶ καλὰ, γούλλισε ὁ Φάνγκ, μόνο πού δὲν θὰ πεθάνῃς ἀμέσως. Προηγούμενος θὰ μοῦ προσφέρῃς μιὰ μεγάλη ὑπηρεσία.

Ἐνῶ ἔκλεινε τὸν Ταρζάν σ' ἕνα μπουντρούμι, ἕνας Κινέζος ἀξιωματικὸς, πού εἶχε σημμαχήσῃ μὲ τὸν ἐχθρὸ, διευθύνθηκε πρὸς τὸ δάσος. Τὰ ξημερώματα ἔφτασε στὸ καταφύγιο τοῦ Σάτ Σούν Τάι καὶ παρέδωσε στὴ Λούλινγκ ἕνα μήνυμα τοῦ Φάνγκ.

«Πριγκίπισσα, ἔγραφε ὁ προδότης, ὁ Ταρζάν ἔπεσε στὰ χέρια μου. Ἐλάτε. Σὰς ὑπόσχομαι νὰ τοῦ χαρίσω τὴ ζωὴ ἂν δεχτῆτε νὰ γίνετε γυναίκα μου».

Ἡ Λούλινγκ ἀγαποῦσε πολὺ τὸν ἄρχοντα τῆς ζούγκλας γιὰ νὰ διατάσῃ. Φίλησε τὸν πατέρα της καὶ ἀκολούθησε τὸν ἀγγελιοφόρο. Ὅταν ἔφτασε στὸ παλάτι, ὁ Φάνγκ τὴν ὑποδέχτηκε μὲ μεγάλη εὐγένεια.

—Θὰ θέλετε ἀσφαλῶς νὰ ξαναδῆτε τὸ φίλο σας, τῆς εἶπε. Θὰ διατάξω νὰ τὸν φέρουν.

Σὲ λίγο ἔμπαινε στὸ δωμάτιο τοῦ προδότη ὁ Ταρζάν δεμένος σφιχτά.

—Ἀ, ἂ, ἔκανε ὁ Φάνγκ γουλλίζοντας, ἀφῆσέ με νὰ σ' εὐχαριστήσω. Ἀπόψε, ἡ Λούλινγκ θὰ γίνῃ γυναίκα μου. Σὰν γαμήλιο δῶρο θὰ τῆς προσφέρω τὸ κεφάλι σου. Τί λές;

Ὁ Ταρζάν δὲν ἀπάντησε, μὰ ὁ θυμὸς του ἦταν τέτοιος, πού διπλασιάζοντας τὶς δυνάμεις του, ἔσπασε τὰ δεσμά του. Λίγο τὸν ἐνδιέφερε γιὰ τὴ ζωὴ του. Ἐπρεπε προηγούμενος νὰ ἐκδικηθῇ καὶ νὰ προσπαθῇ νὰ σώσῃ τὴν Λούλινγκ. Μὲ ἄγρια ὁρμὴ ρίχτηκε πάλιν στὸν Φάνγκ, τὸν ἄρπαξε μὲ

τά δυό του χέρια από τὸ λαιμὸ καὶ τὸν ἔσφιξε ὅσο μπορούσε πιὸ δυνατά. Τὸ πρόσωπο τοῦ προδότη μελάνιασε, τὰ κόκκαλά του ἔσπασαν. Οἱ φρουροὶ ἔτρεξαν σὲ βοήθειά του. Ὁ πιθηκάνθρωπος μὲς πρὸφτασε νὰ κἀνὴ πίσω καὶ νὰ προστατεύσῃ τὰ νῶτα του σὲναν τοῖχο. Ὅσοι, ἔναν - ἔναν, σκότωσε τοὺς Ἁγιοὺ, ἀρπάζοντας ἀπὸ ἕνα φρουρὸ τὸ σπαθί του.

Ὁ θόρυβος ὥστόσο εἶχε δώσει τὸ σύνθημα τοῦ συναγεροῦ. Οἱ διάδρομοι τοῦ παλατιοῦ γέμισαν ἀπὸ ἀγρίους. Ὁ ἴδιος ὁ Γέντο προσέτρεξε ἐπὶ κεφαλῇ τῶν σωματοφυλάκων του. Ἡ Λούλινγκ εἶχε ἀπομακρυνθῇ μὲ τὸ πρόσωπο μέσα στὰ χέρια γιὰ νὰ μὴ δῇ νὰ ὑποκύπτῃ ἐκεῖνος, ποὺ ἀγαποῦσε τόσο. Ὁ Ταρζάν πολεμοῦσε, ὅσο δὲν εἶχε πολεμήσῃ ποτέ. Τὸ σπαθί του χτυποῦσε ἀνελέητα. Ὁ Γέντο οὐρλιαζε ἀπὸ λύσσα. Σὲ λίγο ὁ ἀρχοντας τῆς ζούγκλας δὲν εἶχε πιά μπροστά του παρὰ τὸν ἀρχηγὸ τῶν Ἁγιοῦ. Ὁ Ταρζάν τοῦ κατάφερε μιὰ γροθιά. Ὁ Γέντο σήκωσε τὸ σπαθί του ψηλά γιὰ νὰ τὸ καταφέρει στὸ κεφάλι τοῦ ἀντιπάλου του, μὰ χτύπησε τὴ λάμπα ποὺ κρεμόταν στὸ ταβάνι. Ἡ λάμπα ἔπεσε χάμω, τὸ λάδι σκόρπισε καὶ ἡ φωτιά μεταδόθηκε στὰ μεταξωτὰ παραπετάσματα. Τὸ δωμάτιο γέμισε καπνὸ καὶ φλόγες, ἡ πυρκαγιά μεταδίδονταν μὲ καταπληκτικὴ ταχύτητα.

Μ' ἕναν πῆδο, ὁ Ταρζάν δρέθηκε κοντὰ στὴν Λούλινγκ. Πῆρε τὴ νέα στὴν ἀγκαλιά του καὶ ὤρμησε, στὸ παράθυρο. Ὁ ἐξωτερικὸς τοῖχος εἶχε προεξοχές. Ὁ Ταρζάν, χωρὶς νὰ διστάσῃ, ἄρχισε νὰ κατεβαίνει μὲ τὸ πολύτιμο φορτίο του. Οἱ φλόγες τοῦ ἔγλυφαν τὸ κορμί. Ὅταν ἔφτασε σὲ ὕψος δέκα μέτρων, πῆδηξε πάνω στὰ μαλακὰ χορτάρια τοῦ κήπου. Δὲν ἔπαθε τίποτα κι' ἀπομακρύνθηκε γρήγορα κρατώντας πάντα τὴν πριγκίπισσα στὰ χέρια του.

Δὲν εἶχε κάνει πεντακόσια μέτρα, ὅταν μιὰ τρομερὴ ἔκρηξι ἀντήχησε. Εἶχε πάρει φωτιά τὸ μπαρούτι, ποὺ ὁ Γέντο εἶχε ἀποθηκεύσει στὰ ὑπόγεια τοῦ παλατιοῦ. Κομμάτια ἀπὸ πέτρες ἔφτασαν κι' ἐκεῖ ποὺ ἦταν ὁ Ταρζάν καὶ ἡ προστατευομένη του μὰ εὐτυχῶς δὲν τοὺς πέτυχαν. Τὸ παλάτι δὲν ὑπῆρχε πιά.

Χωρὶς ἀρχηγό, οἱ Ἁγιοὶ δὲν μπορούσαν νὰ κάνουν τίποτα. Ὁ Ταρζάν ὠδήγησε τὴν ἄλλη μέρα τὸ στρατό του ἐναντίον τῆς πρωτεύουσας καὶ τὴν

κατάλαβε χωρὶς δυσκολία. Οἱ Ἁγιοὶ ἀποδεκτίστηκαν κι' ὅσοι γλύτωσαν ἔφυγαν πάλι στὰ βουνά, ἔξω ἀπὸ τὰ μεγάλα τείχη.

Ἡ εἴσοδος τοῦ Σάτ Σὸν Τάι στὴν πόλι ἦταν θριαμβευτικὴ. Μπροστά σ' ἕνα ἀμέτρητο πλῆθος, ποὺ παραληροῦσε ἀπὸ χαρὰ γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσί του, ὁ αὐτοκράτορας ἀνακήρυξε τὸ σωτήρα τῆς χώρας ἀρχιστράτηγο τοῦ στρατοῦ καὶ Μεγάλο Μανδρίνο τῆς Αὐλῆς.

Μετὰ τὴν τελετὴ, ἐν τούτοις ὁ Ταρζάν πῆρε κατὰ μέρος τὸν γέρο μονάρχη καὶ τοῦ εἶπε:

---Σάτ Σὸν Τάι, δὲν θέλησα νὰ σὰς λυπῶ μπροστά στοὺς ὑπηκόους σας, μὰ δὲν μπορῶ νὰ δεχτῶ τίς τιμές, μὲ τίς ὁποῖες μὲ περιβάλλετε. Ὁ προσορισμός μου ἐτελείωσε. Θὰ ξαναγυρίσω στὴ ζούγκλα ποὺ γεννήθηκα.

Ὁ γέρος ἔσκυψε τὸ κεφάλι χωρὶς νὰ μιλήσῃ. Τίποτα δὲν μπορούσε νὰ λυγίσῃ τὴν ἐλεύθερη φύσι τοῦ Ταρζάν. Μαθαίνοντας τὴν ἀπόφασιν ἐκεῖνου ποὺ ἀγαποῦσε, ἡ Λούλινγκ κυριεύθηκε ἀπὸ ἀπελπισία. Τὰ ὄνειρά της γκρεμίζονταν. Μὰ οὔτε αὐτὴ δὲν μπορούσε νὰ κρατήσῃ τὸν πιθηκάνθρωπο, πού, μιὰ ὁμορφὴ νύχτα μὲ φεγγάρι, ἐγκατέλειπε τὴν πρωτεύουσα, δρασκέλιζε τὸ μεγάλο τείχος καὶ τράβηξε γιὰ καινούργιες περιπέτειες.

✱

Δὲν εἶχε ἀπομακρυνθῇ καὶ πολὺ, ὁ Ταρζάν ὅταν, κουρασμένος ἀπὸ τίς συγκινήσεις τῶν τελευταίων ἡμερῶν, ξάπλωσε πάνω στὸ παχὺ χορτάρι γιὰ νὰ ξεκουραστῇ καὶ νὰ συνεχίσῃ ὕστερα τὸ δρόμο του. Ἐγείρε τὸ κορμί του καὶ μισόκλεισε τὰ μάτια του.

Ξαφνικὰ, ἔνοιωσε κάτι παγωμένο ν' ἀγγίξῃ τὸ πόδι του. Ἐνοιωσε μιὰ ἀνατριχίλα νὰ τὸν συγκλονίσῃ καὶ τινάχτηκε ὁλόρθος. Δὲν μπόρεσε, ὅμως, νὰ κἀνὴ οὔτε δῆμα. Ἐνας τρομερὸς καὶ πελώριος δόας εἶχε ἀρχίσει νὰ κουλουριάζεται στὸ πόδι του.

Ὁ βασιλιάς τῆς ζούγκλας μὲ μιὰ ψύχραιμὴ κίνησιν νὰ τινάξῃ τὸ χέρι του κι' ἔπιασε τὸ ἐπικίνδυνον ἔρπετό κάτω ἀπὸ τὸ κεφάλι του καὶ ἄρχισε νὰ τὸ σφίγγῃ μὲ τὰ ἀτσάλινα δάχτυλά του.

Ὁ δόας προσπάθησε ν' ἀντιδράσῃ στὴ θανάσιμὴ λαβὴ τοῦ Ταρζάν, χωρὶς νὰ τοῦ ἐλευθερώσῃ τὸ πόδι.

Ξαφνικά, τὸ βλέμμα τοῦ Ταρζάν μπόρεσε νὰ διακρίνῃ δυὸ μάτια ποὺ ἀστραφτὰν ἀνάμεσα σὲ μερικoὺς θάμνους. Δυὸ μάτια ποὺ κύτταζαν ἐπίμονα τὴν πάλῃ ἀνάμεσα στὸν ἄνθρωπο καὶ τὸ φίδι.

Ὁ Ταρζάν τὰ χροιάστηκε. Τὰ μάτια αὐτὰ ἀνῆκαν σὲ ἓναν πάνθηρα. Κ' ἂν ὁ πάνθηρας ἀποφάσιζε νὰ ἐπιτεθῇ αὐτῇ τῇ στιγμῇ, θὰ πῆγαινε χαμένος. Δὲν θὰ ἤξερε τί νὰ κάνῃ. Θὰ εἶχε νὰ πολεμήσῃ ταυτόχρονα μὲ δυὸ σατανικοὺς καὶ τρομεροὺς ἐχθροὺς τῆς ζούγκλας καὶ σ' αὐτὸ τὸν πόλεμο θὰ ἐβγαίνε ὁπωσδήποτε νικημένος.

Καὶ νὰ ποῦ ὁ φόβος τοῦ ἀποδείχτηκε δάσιμος. Ὁ πάνθηρας βγῆκε ἀπὸ τοὺς θάμνους. Τὸ λεπτὸ κορμὶ τοῦ ζυγιάστηκε καί, μὲ ἓνα ξαφνικὸ πῆδημα, δρέθηκε πάνω ἀπὸ τὸν Ταρζάν.

Τὸ ἓνα χέρι τοῦ βασιλιά τῆς ζούγκλας ἄφησε τὸ λαιμὸ τοῦ φιδιοῦ καὶ προσπάθησε νὰ φθάσῃ ὡς τὴ θήκη ποὺ εἶχε τὸ μαχαίρι του. Δὲν πρόλαβε, ὅμως, ν' ἀποτελειώσῃ τὴν κίνησί του. Γιατί, ὁ θόας, καθὼς ἐλευθερώθηκε, μὲ μιὰ σύσπασι τοῦ ἀτσάλινου κορμοῦ του, ἔκανε τὸν Ταρζάν νὰ πάρῃ μιὰ τούμπα. Ἔτσι, ὁ πάνθηρας πῆδησε πάνω στὴν πλάτη του.

Τὰ τρομερά του νύχια θυβίστηκαν πάνω στὶς σάρκες τοῦ Ταρζάν καὶ αἱμάτινα αὐλάκια ἀρχισαν νὰ κυλοῦν.

Ὁ Ταρζάν δόγγηξε ἀπὸ τὸν πόνο καὶ μὲ μιὰ ὑπεράνθρωπη προσπάθεια γύρισε ξανά ἀνάσκελα.

Ὁ πάνθηρας ἔκανε ἓνα πῆδημα πρὸς τὰ πλάγια γιὰ νὰ μὴ τὸν πλακώσῃ τὸ κορμὶ τοῦ ἀνθρώπου.

Μὲ ἓνα σβέλτο πῆδημα ἀνέβηκε πάλι στὸ κορμὶ τοῦ Ταρζάν καὶ τὰ κοφτερά του δόντια ζήτησαν νὰ γραπώσουν τὸ λαιμὸ του...

Λίγα δευτερόλεπτα ἀκόμα καὶ ὁ βασιλιάς τῆς ζούγκλας θὰ ἔχανε τὴ ζωὴ του...

Ὅμως, τὴν τελευταία στιγμῇ, ἡ καταπληκτικὴ του ψυχραιμία τὸν ἔσωσε καὶ πάλι. Συσπείρωσε τὸ κορμὶ του καὶ ἔφερε τὸ κεφάλι τοῦ φιδιοῦ ποῦ

κρατοῦσε μπροστὰ στὸ στόμα τοῦ πάνθηρα.

Ἐκεῖνο ποὺ ἀκολούθησε δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ τὸ περιγράψῃ. Ὁ θόας δάγκασε μὲ λύσσα τὸ μπουσούδι τοῦ πάνθηρα ποὺ ἄφησε νὰ τοῦ ξεφύγῃ ἓνα οὐρλιαχτό. Τότε, ζῶο, ἐρπετὸ καὶ ἄνθρωπος, ἔγιναν ἓνα κουβάρι καὶ ἀρχισαν νὰ κυλοῦνται δεξιὰ καὶ ἀριστερά.

Τὸ χέρι τοῦ Ταρζάν κατάφερε νὰ γλυστρήσῃ ὡς τὴ μέση του καὶ ἀπέσπασε τὸ μαχαίρι του.

Τὴν ἀμέσως ἐπομένῃ στιγμῇ ἔπιασε τὸ χοντρὸ κορμὶ τοῦ ἐρπετοῦ καὶ τὸ ἔκοψε πέρα ὡς πέρα.

Ἀμέσως ἐλευθερώθηκε καὶ πῆδησε ὀρθιος.

Τὴν ἴδια στιγμῇ ἐλευθερώθηκε καὶ ὁ πάνθηρας. Τὸ ζῶο, ἀγριομένο, ἐτοιμάστηκε νὰ ὀρμήσῃ ἐναντίον τοῦ ἀνθρώπου. Μά, τώρα πιά ὁ Ταρζάν δὲν φοβόταν.

Τὸ ἄγριο θηρίο ἔδωσε ἓνα μεγαλοπρεπὲς σάλτο καὶ δρέθηκε πίσω ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο. Ὁ Ταρζάν, ποὺ κατάλαβε τὴν πονηριά του, ἔκανε ἀμέσως μεαβολή. Ὁ πάνθηρας ἐπετέθη καὶ πάλι. Τὸ μαχαίρι τοῦ Ταρζάν διέγραψε μιὰ γοργή καὶ καταπληκτικὴ τροχιά καὶ ἡ αἰχμὴ του καρφώθηκε στὸ λαιμὸ τοῦ θηρίου, πρὶν ἐκεῖνο προλάβῃ νὰ τὸν ἀγγίξῃ.

Ὁ Ταρζάν ἔγειρε ἀριστερά καὶ ὁ πάνθηρας, νεκρὸς πιά, ἔπεσε καταγῆς.

Ἔβαλε ξανά τὸ μαχαίρι του στὴ θήκη ὁ βασιλιάς τῆς ζούγκλας καὶ μὲ ἓνα πῆδημα, ἀρπάχτηκε σὰν πίθηκος ἀπὸ τὸ κλαδὶ ἐνὸς δένδρου.

Ἀρχισε, τώρα, νὰ πηδᾷ μὲ καταπληκτικὴ εὐχέρεια, ὅμοιος πίθηκος, ἀπὸ δέντρο σὲ δέντρο καὶ νὰ ταξιδεύῃ γοργὰ στὴν παρθένα ζούγκλα. Κάπου - κάπου ἀπὸ τὰ στήθη του ἔβγαίνε μιὰ ἄγρια πολεμικὴ κραυγὴ ποὺ ἀντιλαλοῦσε ἀπὸ γῆ σὲ οὐρανὸ κι' ἔκανε τὰ ζῶα τῆς ζούγκλας νὰ τρέμουν ἀπὸ τὸ φόβο τους καὶ νὰ κρύβονται στὶς φωλιές τους.

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΜΟΝΤΕΧΡΗΣΤΟΥ

---'Απόψε δὲν πέρασε ὁ 'Ιάκωβος γιατί ἄραγε;
'Ο Φρανσουᾶς εἶναι ἐδῶ. Τὸν εἶδα.

---'ΑΣ συνεχίσουμε τὸ παιγνίδι μας. Μιλᾶτε μόνο πὺς σιγὰ ὅταν ἀναφέρετε αὐτὸ τὸ ὄνομα...

'Εκφίνη τὴν στιγμή, μὰ ἅμαξα σταμάτησε μπροστὰ στὴν ταβέρνα τοῦ Λουπιάν.

'Ένας νέος καὶ μιὰ νέα μπήκαν μέσα στοῦ καπηλειό, ὁ ταβερνιάρης τοὺς κύτταξε παραξενεμένος.

---Δώστε νὰ πιῇ ἡ μνηστὴ μου...

---Μάλιστα κύριε, ἀπάντησε ὁ ἄλλος, ἐνῶ οἱ τρεῖς παῖκται τοῦ ντόμινο ἔμειναν ἀφωνοὶ ἀπὸ κατὰπληξι.

---Στὴν μνηστὴ σας εἶπατε; ρώτησε ὁ ταβερνιάρης μόλις πέρασε ἡ πρώτη ἔκπληξις.

---Ναί, δὲν τὸ ξέρατε; εἶπε ἡ κοπέλλα μὲ χαμηλὴ φωνή.

---'Αν ζοῦσε ὁ συχωρεμένος ὁ πατέρας σας, δὲν θὰ ἔδινε τὴν συγκατάθεσί του γιὰ ἓνα τέτοιο δεσμό.

'Ο νεοφερμένος ἔπινε τὸ ποτὸ ποὺ τοῦ σερβίρησαν ἀμίλητος, ἐνῶ παρακολουθοῦσε μὲ μισὸ μάτι τὴν συζήτησι ποὺ ἔκανε ἡ μνηστὴ του μὲ τὸν ταβερνιάρη.

---Γιατὶ μοῦ τὰ λέτε ὅλα αὐτὰ κ. Λουπιάν; ρώτησε ἡ Μαργαρίτα ---Κινδυνεύετε δεσποινίς μου

ἀπὸ αὐτὸν τὸν γάμο, εἶπε ὁ Λουπιάν. 'Ο ἄνδρας ποὺ διαλέξατε παίζει τὴν ζωὴ του κορῶνα γράμματα.

---Δὲν ἔχει σημασία αὐτό.

---'Εγὼ στὴν θέσι σας, θὰ διάλεγα ἓναν ἄν-

θρωπο σοβαρό, μυαλωμένο, συνέχισε ὁ ταβερνιάρης.

'Ο Φρανσουᾶς, χαμογελοῦσε ἀκούγοντας τὶς συμβουλὲς ποὺ ἔδινε ὁ Λουπιάν στὴν μνηστὴ του.

---Πρέπει νὰ διαστοῦμε ἀγαπητὴ μου Μαργαρίτα τὸν διέκοψε ἀπὸτομα ὁ μνηστὴρ τῆς νέας.

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΜΟΝΤΕΧΡΗΣΤΟΥ

---Σκέψου όλα όσα είπα...
 ---Θά της τὸ ὑπενθυμίζω ἐγώ, φώναξε ὁ
 Φρανσουᾶς κάτω θυμωμένα...
 Ἡ παρέα πού ἐπαιξε ντόμινο, εἶχε παρατήσσει
 στὴν μέση τὰ παιγνίδια καὶ παρακολουθοῦσε μὲ ἐν-

διαφέρον τὴν συζήτηση τοῦ ταβερνιάρη.
 Ἐν τῷ μεταξύ, εἷς καινούργιος πελάτης εἶχε
 μῆ μέσα στὸ μαγαζί καὶ παρήγγειλε ἓνα ποτό.
 Ἐκεῖνη τὴν ὥρα, ξαναγύρισε καὶ ὁ Φρανσουᾶς στὴν
 ταβέρνα.

---Ὁ νεοφερμένος εἶναι ἀστυνομικός, ἐσφύριξε
 ὁ ταβερνιάρης στὴν παρέα.
 ---Ἀστυνομικός; ἀναφώνησαν αὐτοὶ. Καλὰ πού
 μᾶς τὸ εἶπες.
 Ὁ Φρανσουᾶς ἀπευθύνθηκε στὸν κ. Λουπιάν καὶ

τοῦ εἶπε.
 ---Γύρισα νὰ σοῦ ζητήσω ἐξηγήσεις γιὰ τὸν
 τρόπο πὺ μίλησες μπροστὰ στὴν μνηστή μου.
 ---Ποῖός σου ἔδωσε τὸ δικαίωμα νὰ μὲ θίγης;
 γιὰ τὴν εἶπες νὰ ἔβρισκε ἄλλον γιὰ σύζυγο;
 Μήπως δὲν ἀξίζω γιὰ τὴν προίκα πὺ θὰ πάρω;
 Συνεχίζεται

ΠΑΝΘΕΟΝ
 ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΩΝ

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

ΚΟΜΗΣ ΜΟΝΤΕΧΡΗΣΤΟΣ
 Η ΜΟΥΜΙΑ ΤΟΥ ΙΝΧΟΤΕΠ
 ΚΑΠΤΑΙΝ ΜΠΛΟΥΝΤ
 ΡΟΜΠΕΝ ΤΩΝ ΔΑΣΩΝ
 ΔΟΚΤΩΡ ΤΖΕΚΥΛ
 ΚΛΕΦΤΗΣ ΤΗΣ ΒΑΓΔΑΤΗΣ
 ΤΡΕΙΣ ΣΩΜΑΤΟΦΥΛΑΚΕΣ
 ΠΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΚΑΡΠΑΘΙΩΝ
 ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΤΟΥ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ
 ΝΗΣΙ ΤΩΝ ΘΗΣΑΥΡΩΝ
 ΦΡΑΝΚΕΝΣΤΑΙΝ
 Μ Π Ε Ν Χ Ο Υ Ρ

ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΒΙΒΛΙΟ ΜΑΣ!

Κανένα βιβλίο δὲν ἔχει τὴν πλοκή, τὴν ἀγωνία, τὴ
 φρίκη, τὸν τρόμο καὶ τὸ μυστήριο, ὅπως τὸ ἐπόμενο βι-
 βλίο τοῦ TAM - TAM.

Ο ΚΟΜΗΣ ΔΡΑΚΟΥΛΑ!

Μιά συγκλονιστικὴ φρικιαστικὴ περιπέτεια, ἓνα ἀρι-
 στούργημα πὺ δὲν χρειάζεται διαφήμιση.

ΠΑΝΘΕΟΝ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΩΝ

Γραφεῖα: Πραξιτέλους 1 — 5ος ὄροφος, Νο 1 καὶ 2 — Τηλέφ. 35.271

Ἑπεύθυνος: ΘΕΜ. ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΣ — Πραξιτέλους 1

Καλλ. Διευθ. Κ. Ραμπαζῆς